

– Betegnelsen
brain rot burde
være beskrivende
nok for hva
innholdet gjør
med oss

Kommentar s. 3

OPPRØR PÅ HØYSKOLEN KRISTIANIA

Nyhet s. 9

UNIVERSITAS TESTER:

To uker uten
smarttelefon
ble personlig
helvete

Feature s. 20–21

UNIVERSITAS

**STOR
LIGGEGUIDE**
Nyhet s. 14–15

Norges største studentavis

Utgave 24 årgang 79

www.universitas.no

Torsdag 30. oktober 2025

Advart om utestengelse:

Student skal ha stalket foreleser i flere år

Nyhet s. 6–8

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøll Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Sondre Kløvfjell**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Deskjournalist: **Freyja Eikrem Ims**

Korrektursjef: **Selma Flood**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 3 Blindern, 0313 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Leder

Vi er ingen aktivistblekke

Idun Kjøll Wiig, ansvarlig redaktør

I det siste har det blitt et tema blant flere miljøaktivister hvorvidt Universitas bør ta imot annonseinntekter fra Equinor. I løpet av 2025 har vi annonsert for selskapet i to av hitil 24 utgaver. Det slenges en del påstander og halvsannheter rundt, så derfor vil jeg gjerne oppklare et par ting.

I forrige utgave av Universitas anklager Grønn listes Oskar Heggernes Universitas for å kaste stein i glasshus. Heggernes mener det er hyklersk at vi tar imot disse annonseinntektene, fordi min forgjenger Dagny Mathilde Mohn på lederplass skal ha oppfordret Universitetet i Oslo til å avslutte samarbeidsavtalen med Equinor. Men her er det viktig å holde tunga rett i munnen, Heggernes, og ikke legge ord i andres. Mohn mente at UiO bør reevaluere akademisaftalen, slik at det ikke bare blir et grønnvaskingsprosjekt for oljeindustrien. Det er ikke det samme, og forøvrig beviser lederen at vi fint kan kritisere aktører vi også mottar penger fra. Noe annet ville gått imot hele vårt prosjekt. Videre foreslår studentpolitikeren at løsningen på «problemet» er å «basere seg på sterkere midler fra Velferdstinget». Hvis Heggernes tror vi bare kan bestille midler fra VT, anbefaler jeg ham å ta et innføringsemne i økonomi, for her skorter kunnskapen virkelig.

Det er allment kjent at det er dårlige tider i norsk mediebransje. Ifølge Me-

dier24 har over 1000 stillinger i mediebransjen blitt kuttet bare de siste fem årene. Også i studentmediene står det dårlig til: I mai la vår vestlandske motpart Studvest ned papiravisa på grunn av dårlig økonomi. Radio Novas støtte ble kuttet med 230.000 kroner i fjor. For bare ett år siden hadde ikke Universitas midler nok til å publisere flere enn seks papiraviser i løpet av vårsemesteret. Alt dette viser at det ikke er en lek å si fra seg de annonseinntektene vi får. Det er nok svært enkelt for en som står på utsiden

Det er ikke Universitas' oppgave å følge en bestemt «politisk moral»

å mene mye om andres økonomi, men pipen ville nok fått en annen lyd når svaret hviler på ens skuldre. Vi kan velge å takke nei til annonser, men slik medieøkonomien er i dag, er det en luksus vi ikke tar oss råd til.

Når det er sagt, er det ikke sikkert vi ville avstått fra å la Equinor annonsere hos oss, selv om vi hadde hatt råd. Dette får også Noah Myklebust Christensen og Sebastian Gabriel Øynes fra Den grønne studentbevegelse til å se rødt. I ukas debattseksjon mener duoen at Universitas

«ofrer klimakampen på alteret», og spør hvordan utsikten for fremtidens journalister er når vårt «engasjement og politiske moral» allerede har råtnet. Utsiktene ser ganske bra ut, spør du meg. Det er nemlig ikke Universitas' oppgave å følge en bestemt «politisk moral».

Vi er en nøytral avis, og vi følger Vær Varsom-plakaten og Redaktørplakaten. Det betyr at vi plikter å «opptre fritt og uavhengig overfor personer eller grupper som av ideologiske, økonomiske eller andre grunner vil øve innflytelse på det redaksjonelle innholdet». Og ja, dette gjelder også for annonsene våre. For at vi skal beholde vår stilling som en fri og uavhengig nyhetsavis, kan vi ikke ta politisk stilling ved å boikotte Equinor. Det er forskjell på å mene noe på lederplass og å ta prinsipielt avstand fra enkeltaktører. Det ville gjort det vanskelig å skrive kritisk journalistikk om Equinor, eller akademisaftalen, fordi vi ikke forblir nøytrale.

I en virkelighet hvor pressefriheten er under stadig sterkere press, er det svært viktig at vi tviholder på integriteten til avisa. Hvis dere heller ønsker en avis som prioriterer å ha en politisk slagside enn å skrive kritisk, uavhengig journalistikk, foreslår jeg at dere starter deres egen aktivistblekke.

Historiske skråblikk av Freyja «Feinschmecker» Ims

Arkivaren

Erlend Loe slakter fjompene i Universitas

Som stolt studentavis har Universitas en anmeldeksesjon som dekker smått og stort, ris og ros – alt hva gjelder ungt kulturliv i Norge. Men ikke alle er like fornøyde med hva og hvordan vi melder. I 2013 kom Erlend Loe ut med boka Vareopptelling hvor en forfatter får sin nye lyrikkbok slakta av en «eplekjekk fjomp i 20-årene» i Universitas. Loes kritikk bunner i en følelse av at anmeldere «mangler ydmykhet når de anmelder bøker», og at en studentanmelder uten kunnskap om lyrikk, som anmelder lyrikk, er et godt bilde på denne «klisjéaktige anmeldertypen». Forfatter Aleksander Bergan, som også har blitt slaktet av en av Universitas' fjomper lot seg ikke affekttere, da fjompens anmeldelse i hans øyne var preget av en «narsisistisk språkoni».

Universitas, 20.03.2013

Spissrotgang for heltidsstudenten

Støydemonstrasjon, pipekonsert, sørgemarsj og spissrotgang – hvilke markeringsmetoder er best for å vise studentenes vrede og misnøye overfor visse maktmennsker som alltid ser en annen vei? I 1993 kledde Oslostudentene seg i sort og gikk i sørgemarsj til Slottet for å markere heltidsstudentens død. Bak markeringen var aksjonsgruppen Studentopprøret '93 som planla og iverksatte ulike «smakfulle» markeringer for ikke å bryte med opinionens sympati: «Det blir en stille markering hvor studentene stiller på rekke i sorte klær eller med sørgebånd.» Og hvis ikke smakfulle markeringer falt i ens smak, kunne man vise sin støtte i saken ved å rømme landet: «Ellers oppfordres nå også studentene i Oslo til å bli danske. Symboliske søknadsskjemaer om dansk statsborgerskap er lagt ut ved alle fakulteter».

Universitas, 03.11.1993

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plakatens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Det intellektuelle forfallet

Tar vi ikke grep nå, vil *Gen Zs* intellektuelle forfall fullendes. Da vil demokratiet være det neste til å bukke under.

KI

Sigurd Linnestad,
journalist for Universitas

Oppmerksomme scrollere vil den siste måneden ha lagt merke til en endring i det store sosiale medier-universet. Det svært realistiske videogenereringsprogrammet Sora 2 har nå blitt lansert av KI-giganten Open AI, og den plutselige lanseringen burde være en øyeåpner. Jeg er redd programmet vil tilspisse informasjonskrigen ytterligere. Vel så bekymringsverdig er det at teknologien svekker vår generasjons demokratiske motstandskraft.

Til nå er KI-verktøyet kanskje mest brukt til tull og tøys. Greit nok, men snart vil teknologien gjøre det enda vanskeligere å skille virkeligheten fra politisk propaganda. Flere medstudenter har allerede sendt meg videoer som de selv ikke vet er KI-fabrikkerte. Individuer som faller under «doomscrollens åk» blir sløvere og mindre motstandsdyktige. Betegnelsen *brain rot* burde være beskrivende nok for hva innholdet gjør med oss.

I et essay av den politiske teoretikeren Hannah Arendt skriver hun innledningsvis

at forholdet mellom sannhet og politikk er blitt banalt. Hun har et poeng. At sannhet er en forutsetning for politikk og demokrati, har blitt redusert til en banalisert *saying* – noe man bare sier, men som ikke tas alvorlig. Når grunnlaget for demokratiet nå faktisk forvitrer foran øynene våre, er vi for opptatt med å se «artige» reels til å yte motstand. Algoritmene passiviserer og stripper individet for dets kreativitet og menneskelighet. Sora er et potent verktøy i kulturindustriens dominans. Fortsetter den utviklinga uhemma, vil resultatet være en ukritisk masse totalt ute av stand til å gjøre motstand. Her er unge spesielt sårbare, fordi vi får stadig mer informasjon og nyheter fra sosiale medier framfor redaktørstyrte medier.

Det er ikke tvil om at Sora vil brukes aktivt i desinformasjonskampanjer. Med polariseringen i sosiale medier i dag, er det uunngåelig at enkelte løgner får fotfeste. Russland, Norges fremste militære og geo-

politiske trussel, har allerede vist seg villig til å spre usannheter i land innenfor sin interessesfære. Med Sora 2 har Russland og andre anti-demokratiske aktører fått et mye sterkere våpen til å spre desinformasjon og destabilisere demokratier.

Problemet med Sora er ikke bare faren for politisk propaganda. KI-modellene er også trent opp på stjalne åndsverk. Kunstnere, forfattere og musikere som faktisk har lagt inn tid og innsats, ja, ofte et helt liv, frarøves sin velfortjente andel av fortjenesten. Samtidig har norske influensere som Oskar Westerlin tatt til seg KI-verktøyet, og lagd så banale videoer at man ikke engang med den største godvilje kan kalle dem mid-

Betegnelsen *brain rot* burde være beskrivende nok for hva innholdet gjør med oss

delmådige. Var ikke influenser-«yrket» meningsløst nok, så skal de altså nå bruke plattformen sin på å tjene enda mer penger på videoer de ikke engang har tatt seg tid til å lage selv. Hvis det er influenserne som skal stå for den kommende generasjonens demokratiske dannelse, vil ikke bare demokratiet henge i en tynn tråd, men det totale

intellektuelle forfallet fullendes.

Det er også dypt problematisk at KI-modellene er trent opp på vanlige folks data, uten samtykke eller økonomisk kompensasjon. En løsning vil være å etablere fagforeninger for data, slik Aksel Braanen Sterri i tankesmien Langsikt tidligere har foreslått. Fagforeninger kan forhandle på vegne av oss, sikre større kontroll over dataene våre, og gi oss vår rettmessige andel av fortjenesten. Det felles overskuddet kan senere brukes som sosialt sikkerhetsnett i konkurranse med KI. Et slikt sosialt sikkerhetsnett vil spesielt gagne nyutdanna arbeidstakere, gruppa som er mest utsatt for automatiseringen av arbeidslivet. For at studenters stemme skal bli hørt, må flere organisere seg i fagforeninger.

Løsningen på de massive utfordringene vi står overfor, er ikke å erklære seg selv som ludditt, selv om det er lett å bli avmekttig i møte med KI-utviklinga. Likevel må vi i Norge gjøre det vi kan for å motvirke KI-gigantenes dominans og utbytting. Dette handler om mer enn bare konstruktiv bruk av ChatGPT i utdanninga. Jeg mener det er studenters plikt å gjøre motstand mot algoritmenes herredømme. Studenter har alltid vært demokratiets fanebærere. Det må ikke slutte med oss.

debatt@universitas.no

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Vil senke studieavgiften

Arbeiderpartiet sender forslag til endringer i universitets- og høyskoleloven på høring. Blant forslagene er lavere studieavgift for internasjonale studenter.

– Norge er et lite land, og i urolige tider trenger vi mer samarbeid med resten av verden. Vi skal være attraktive for internasjonale studenter, og da må norske universiteter og høyskoler kunne sette konkurransedyktige priser, skriver forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) i en pressemelding.

I 2023 ble det innført studieavgift for studenter fra land utenfor EØS og Sveits som vil ta en hel grad i Norge. Etter innføringen har antallet nye studenter fra land som må betale studieavgift falt med rundt 80 prosent, ifølge Kunnskapsdepartementet.

Aasland understreker at regjeringen vil kreve studieavgift, men foreslår at avgiften kan settes lavere enn kostnadsdekkende nivå, så lenge egenbetalingen er reell.

OAU

STUDENTBEBOERE ETTER RAS:

– Jeg hadde aldri

Flere er misfornøyde med SiO etter et steinras søndag kveld. Når beboerne får vende tilbake til Carl Berner Studenthus, er usikkert.

Steinras

Tekst August Alver Solli og Fredrik Aaserud
Foto Ivo Ek

– Jeg fikk ikke med meg brillene eller linsene mine en gang, noe som er rimelig kritisk. Jeg ser jo ingenting!

Det forteller økonomi- og administrasjonsstudenten ved Oslomet Adrian Kharitonov (19).

Han er en av flere hundre som ble evakuert til Radisson Blu Alna søndag kveld. Ved Studentsamskipnaden i Oslo (SiO) Carl Berner Studenthus i Hasleveien hadde nemlig et steinras funnet sted, og det var fare for at en av blokkene i sameiet kunne falle i sunds.

– Jeg hadde vært på Operaen, og på vei hjem så jeg at veien var blokkert. Massevis av politi var til stede, og et helikopter drev og surret i luften. Å gå hjem og hente tingene mine fikk jeg ikke lov til, forteller Kharitonov.

Ble varslet om rasfare i 2021

I april 2021 ble SiO varslet av Plan- og bygningsetaten om løsmasser ved studenthuset. I en e-post til Universitas skriver SiO at de igangsatte sikringsarbeid av skråningen i Hasleveien like etter at de ble kjent med varselet:

«Varselet var avgrenset til løse masser i bunn av nettet samt mulig behov for rensing av sikringsnett. SiO rykket inn dagen etter og ryddet opp løse masser. Det ble ikke gjennomført ytterligere sikringsarbeid da hele skrenten allerede var godt sikret med bolter og nett.»

SiO henviser også til

flere gjennomførte sikringsarbeid i forkant av varslet. De forteller at de i 2022 igjen fjernet løse masser fra skråningen, og at den siste visuelle kontrollen ble gjennomført i 2025.

«Vi har ikke sett behov for særskilt opprydding av løse masser siden 2022», skriver de også til Universitas.

Administrerende direktør i SiO, Andreas Eskelund, forteller på en pressebrief ved evakueringshotellet tirsdag ettermiddag at han har stor forståelse for at situasjonen har blitt opplevd som utrygg. Videre sier han at heller ikke SiO kunne forutsett hendelsen.

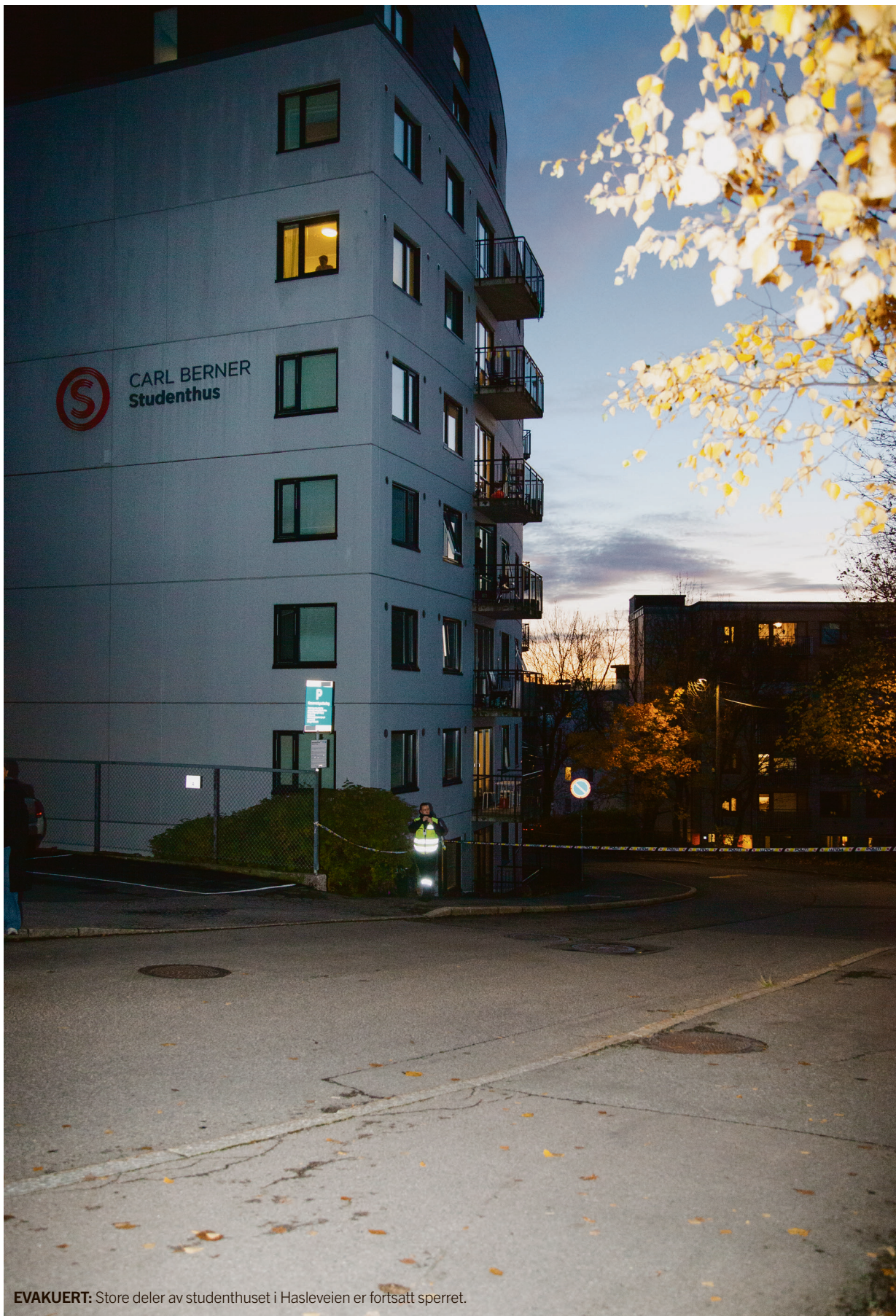
– Vi har fulgt ekspertråd og gjort sikring av denne fjellveggen basert på det, forteller Eskelund. Han mener også at SiO var raskt ute med å håndtere situasjonen.

– Vi var raskt på oppdraget og kom ut med informasjon, delvis gjennom politiet, delvis gjennom oss, for å sikre at beboerne hadde god informasjon om hendelsesforløpet.

Dramatisk stemning

Det har vært rettet mye kritikk mot SiO i etterkant av steinraset. Blant annet er flere beboere i de aktuelle boligblokkene skuffet over at de ikke ble advart om skredfaren i området tidligere.

Og kaoset tok ikke slutt søndag kveld. Mandag morgen var stemningen ved

EVAKUERT: Store deler av studenthuset i Hasleveien er fortsatt sperret.

Blind klagesensur kan forsvinne

Det er foreslått av regjeringen å fjerne ordningen med blind klagesensur, der klagesensor ikke får innsyn i studentens begrunnelse eller førstegangssensors vurdering. Blind sensur gir ifølge regjeringen et svakt grunnlag for riktige karakterer, siden klagesensor ofte vurderer færre oppgaver.

– En åpen klagesensur vil gi studen-

tene bedre rettssikkerhet og et bedre grunnlag for riktig vedtak, sier forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap).

Klagesensor skal derfor få se både klagen og den første vurderingen. Endringen følger forvaltningslovens vanlige prinsipper for klagebehandling.

OAU

Makspris for advokatutgifter i studentsaker

Regjeringen vil innføre en makspris for dekking av advokatutgifter i studentsaker som gjelder fusk eller utestengelse. I dag må institusjonene dekke alle kostnader, men regjeringen mener det er nødvendig

å sette en øvre grense.

– Studentenes rettssikkerhet skal ivaretas, og de skal fortsatt få advokathjelp, men ordningen må bli mer treffsikker og kostnads-effektiv, sier forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap).

Hun peker på at flere saker i dag føres for retten uten at det nødvendigvis gagnar studentene. Ordningen ble innført i 2005 og videreført i ny lov i 2024.

OAU

Iri flyttet inn

evakueringshotellet dramatisk, og journalister som forsøkte å komme i kontakt med de evakuerte ble bedt om å tre ut av bygningen av hensyn til de berørte. Utenfor hotellet kom Universitas i prat med tvillingene Sofia og Christina Gjesdal Stefanidou (20) som begge studerer sykepleie, og Didrik Urberg Johannessen (20) som studerer norsk tegnspråk ved Oslomet.

Christina forteller om et dramatisk

Jeg fikk ikke med meg brillene eller linsene mine engang

Adrian Kharitonov (19), evakuert student

hendelsesforløp:

– Jeg slappet av på soverommet da jeg så at søsteren min hadde ringt meg. Jeg prøvde å ringe henne opp igjen, uten hell. Deretter så jeg fra balkongen at massevis at nødetater hadde samlet seg nede på gata, forteller hun, og legger til:

– Ettersom søsteren min ikke svarte, ble jeg litt stressa, og bestemte meg for å gå gjennom kjelleren for å komme til hennes blokk. Deretter så jeg på Snapchat at noen hadde lagt ut noe om et steinras.

– Hva forventer dere av SiO nå som dere ble tvunget til å flytte ut?

– Det er jo en geolog vi venter på, som bestemmer når vi kan flytte tilbake. Men SiO, de har en del å unnskyldes for, synes jeg, mener Johannessen.

– Hadde dere flyttet inn i blokka om du visste om faren?

– Det mest irriterende er at SiO viste om faren for raset, uten å informere beboerne. Jeg hadde aldri flyttet inn der før dersom jeg visste om rasfaren, sier Sofia.

Kharitonov er enig i samme spørsmål.

– Nei, jeg hadde aldri flyttet inn der!

Symbolsum, mener studentene

Mandag ettermiddag skriver SiO i en pressemelding at de vil utbetale 1000 kroner til evakuerte beboere. Beløpet er ment for å dekke nødvendige utgifter til toalettsaker og andre umiddelbare innkjøp. Det stilles

ikke krav om kvittering for kjøp i etterkant.

Sofia er takknemlig for kompensasjonen, men synes samtidig at det bare skulle mangle:

– Jeg synes ikke det er nok for å dekke de nødvendige utgiftene.

Kharinatov er enda mer skuffa enn Sofia:

– Det er selvfølgelig bra at SiO ønsker å kompensere oss, men 1000 kroner dekker jo ikke i nærheten av alt vi har mistet el-

ler stresset vi har vært gjennom. Mange av oss har stått uten klær, PC og nødvendige eiendeler, så summen føles mer symbolsk enn reell hjelp.

Samtidig er han positiv til at de i det minste anerkjenner situasjonen og prøver å bidra. Han håper de vurderer mer målrettet støtte til dem som faktisk har hatt store midlertidige tap.

SiO-direktør Eskelund forsvarer penge-summen beboerne har fått utbetalt.

– Dette er første gang vi opplever en slik hendelse som dette her, og da har vi ikke noen standardsats for det.

Eskelund påpeker at det er stor variasjon mellom hvor mye hver av studentene trenger, med tanke på hvilke eiendeler de fikk med seg ut av studenthuset før evakueringen.

Håvard Staff Brenno, boligdirektør i SiO, viser medlidenhet overfor de ram-

SiO har en del å unnskyldes for

Didrik Urberg Johannessen (20), evakuert student

mede studentene.

«Å ikke ha tilgang til eiendelene sine er selvfølgelig frustrerende. Mange studenter har snart eksamen og har behov for forutsigbarhet. SiO utbetalte 1000 kroner per person for at studentene skulle komme seg gjennom situasjonen med litt ekstra hjelp fra oss på kort sikt. Vi er derfor glade for at de nå får hente noen av eiendelene sine», skriver han i en e-post til Universitas.

Snakk om dager

I tillegg til briller og linser har Adrian mistet tilgang på mye av utstyret han trenger til studiehverdagen.

– Jeg har også macbooken min og notatbøker i leiligheten, så for studielivet er jo det kritisk. Alt jeg har i øyeblikket, er det jeg har på meg.

– Synes du hotellfrokosten veier opp for den plutselige evakueringen?

– Altså, mat er mat, men det her er nok det verste værelset jeg har vært på, lavest kvalitet. Men vi får hvertfall hjelp, og det settes pris på.

I skrivende stund er det fortsatt ikke satt noe tidspunkt for når beboerne får flytte tilbake. Hotellovernattingen utvides, men Eskelund bekrefter overfor pressen at det er snakk om dager, ikke uker eller måneder. I en pressemelding onsdag skriver SiO at de håper å kunne gi mer informasjon om varigheten av evakueringen torsdag kveld eller fredag.

Tirsdag kveld fikk beboerne i de evakuerte blokkene tre minutter hver på å hente ut de viktigste tingene sine.

Denne saken gikk i trykken onsdag ettermiddag.

universitas@universitas.no

KREVENDE SITUASJON: Studentene vet ikke når de kan flytte tilbake.

BETENT KONFLIKT PÅ UIO:

Kvinnelig student skal ha forfulgt foreleser i årevis

BESØKSFORBUD: Studenten fikk vedtak om bortvisning. Det er et slags besøksforbud mot foreleseren.

Observasjoner vår 2024, høst 2024 og vår 2025			
Vår 2024			
Dato & dag	Sted	Tidspunkt	Merknad/e-post
Tirsdag 12.mars		10.15–12	Satt i fellesarealet.
Mandag 18.mars		(11.15–12)	Lobbyen
Tirsdag 19.mars		10.15–12	Satt i fellesarealet.
Tirsdag 16.april		10.15–12	
Tirsdag 23.april		10.15–12	Satt i fellesarealet. Dukkett opp i løpet av seminaret, og satt der til det var slutt
Onsdag 12. juni			Sendte e-post til underviser 12. juni 2024, til tross for advarsel i januar 2024.
Høst 2024			
Dato & dag	Sted	Tidspunkt	Merknad/e-post
Torsdag, ukjent dato		12.15–14	Satt i fellesarealet.
Torsdag 03. oktober		12.15–14	Satt i fellesarealet.
Fredag 4. oktober		12.15–14	Satt rett utenfor
Fredag 1. november		12.15–14	Satt rett utenfor
		12.15–14	Kom opp trappen i det faglærer gikk ned etter timen
Torsdag 7. november		12.15–14	Kom opp trappen i det faglærer gikk ned etter timen
Torsdag 21. november		12.15–14	Satt i fellesarealet. Anonym pakke
Vår 2025			
Dato & dag	Sted	Tidspunkt	Merknad/e-post
Tirsdag 21. januar		14.15–16	Satt i fellesarealet før seminaret begynte
Tirsdag 11. februar		14.15–16	Satt i fellesarealet før seminaret begynte
Tirsdag 18. februar		14.15–16	Satt i fellesarealet før seminaret begynte
			Observer i korridoren i fellesarealet utenfor. Studenten søkte øyekontakt med
Tirsdag 25. februar		14.15–16	underviser i det han gikk forbi. Han så hen ikke. Studenten gikk i retning undervisers
Tirsdag 4-3		14.15–16	seminarrom etter endt undervisning, men gikk inn på toalettet som er i samme retning.
			Ingen undervisning, studenten viste seg ikke i

Instituttet avlyste to emner på grunn av konflikten. Et titalls studenter ble rammet.

Varsling

Tekst Even Hæhre Hammersvik
Foto Adrian Heggem Misfjord

En student ved Universitetet i Oslo (UiO) fikk i fjor vedtak om bortvisning. Universitetet mener hun har forfulgt en mannlig foreleser i flere år.

I praksis er vedtaket et besøksforbud mot å oppsøke foreleseren og hans undervisning på campus.

Men UiO mener at den kvinnelige studenten fortsatte å forfølge foreleseren. I vår fikk hun advarsel om utestenging fra UiO i ett år.

Studenten avviser anklagene på det sterkeste.

Universitas kjenner identiteten til både studenten og foreleseren. Studenten ønsker å stille med fullt navn i denne artikkelen, men Universitas har anonymisert henne av etiske hensyn.

Vi har oversendt saken til foreleseren og fakultetet hans. Han vil ikke kommentere saken.

«Fakultetet kan ikke stille til intervju om enkeltsaker», skriver en kommunikasjonsrådgiver på e-post.

Konflikten har pågått i over tre år.

Sendte mange e-poster

Problemen startet våren 2022. Da tok studenten ett av foreleserens emner. Hun slet med oppgaveskriving og stress. Etter hvert ba hun foreleseren om råd på e-post, forteller UiO-studenten.

Universitas har sett flere av e-postene.

Hun stilte både faglige spørsmål og delte personlige utfordringer med ham. Slik forklarer hun selv e-postenes innhold til Universitas:

– Jeg klarer ikke skille mellom mine faglige og psykologiske utfordringer med oppgaveskriving.

Derfor var det relevant å luften begge deler med foreleseren, tenkte hun.

Etter sommeren merket hun en endring i oppførselen hans.

– Han tok omveier i gangene for ikke å møte meg, forteller hun til Universitas.

Dette har han avvist, viser møtedokumenter Universitas har sett. Men han ga henne etter hvert beskjed om at han ikke ville motta e-poster med ikke-faglig innhold.

Våren 2023 meldte hun seg igjen opp til et av foreleserens emner.

Jeg klarer ikke skille mellom mine faglige og psykologiske utfordringer med oppgaveskriving

Student

Men noe skurret, syntes studenten. Hun følte at han ignorerte og behandlet henne annerledes enn medstudentene, skrev hun i en e-post til ham.

Foreleseren avviste dette og ga klar beskjed:

«Dette er ikke en passende tone eller spørsmål: For personlig.»

Hun skjønnte ikke hva han mente med dette og gruet seg til undervisningen hans, forteller hun til Universitas.

Foreleseren varslet

Utover semesteret tikket flere frustrerte og følelsesladde e-poster inn i foreleserens innboks.

Etter hvert tok han grep:

Den våren varslet foreleseren om ubehagelig atferd fra studenten. Årsaken var mengden og innholdet i e-postene – på ett år hadde han mottatt over 50 av dem. Dessuten reagerte han på studentens atferd i to hendelser i undervisningen – han mener studenten har ignorert ham og andre i seminarer.

Men studenten fortsatte å sende e-poster.

– Det var for å oppklare misforståelser, sier hun til Universitas.

Fattet vedtak om bortvisning

Høst ble til vinter, og hun meldte seg igjen opp til foreleserens emner – to denne gangen. Like før undervisningen skulle begynne,

ble hun innkalt til et møte på fakultetet og møtte opp.

Underveis skal hun ha bedt om forklaring på hva hun kunne gjøre annerledes. Dette savner hun tydelige svar på, forteller hun i dag.

– De ba meg om å trekke meg fra emnene, sier hun.

Universitas har stilt fakultetet spørsmål om dette, men har ikke fått svar på det.

Studenten nektet. Hun hadde gode grunner til å melde seg opp i

Anonymisering i Universitas

- + Universitas skal som hovedregel benytte åpne kilder. Disse er mer troverdige enn anonyme kilder og åpenhet gjør det mulig for leseren å selv kritisk vurdere og kontrollere påstander. Vi bruker kun anonyme kilder når dette vurderes å være den eneste måten å belyse viktige saker på
- + I denne saken ønsket studenten å stille åpent. Når vi anonymiserer henne, er det flere grunner til det. Først og fremst ønsker vi å redusere belastningen for foreleseren som er omtalt i saken, og minke sannsynligheten for identifisering av partene i konflikten
- + Når anonyme kilder benyttes, stilles det særskilt høye krav om å dokumentere og ettergå fakta-grunnlaget og kildens påstander. Samtidig publiserer Universitas kun de opplysningene som vi vurderer er relevante for å belyse og underbygge saken. Vi er varsomme med å omtale detaljer fra kilders privatliv

emnene, understreker hun.

Kort tid etter avlyste instituttet emnet for alle studentene. Et titalls studenter ble rammet.

Uforutsette omstendigheter var årsaken, ifølge en e-post til studentene. Men i et brev til Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse skrev fakultetet senere:

«Instituttet har måttet avlyse to emner, med den følge at andre studenter ikke fikk tatt de emnene de ønsket. Fakultetet har forsøkt med mindre inngripende tiltak ovenfor studenten, men hun viser ingen evne eller vilje til å endre sitt handlingsmønster, selv etter

Studenter kan bortvises og utestenges

UiO viser til Universitets- og høyskolelovens (uhl.) § 12–5 i saken om bortvisning av studenten:

- + «Universiteter og høyskoler kan med umiddelbar virkning bortvise en student som forstyrrer undervisningen eller medstudenters arbeid.
- + Dersom en student opptrer på en måte som virker grovt forstyrrende for medstudenters arbeid eller for virksomheten ved institusjonen ellers, og fortsetter med slik opptreden tross skriftlig advarsel fra institusjonen, kan studenten bortvises fra nærmere bestemte områder ved institusjonen for inntil ett år.
- + Dersom studenten etter skriftlig advarsel fra styret ikke respekterer et vedtak om bortvisning, kan studenten utestenges fra studiet og fratas retten til å gå opp til eksamen ved alle universiteter og høyskoler i inntil ett år.
- + Vedtak om bortvisning etter andre ledd og utestenging etter tredje ledd skal fattes med to tredels flertall av styret selv eller institusjonens nemnd for studentsaker, jf. § 14-1».

formelle advarsler.»

– Jeg hadde bedt om fritak fra undervisningen, men denne ble vel ikke behandlet ettersom emnet ble avlyst, sier UiO-studenten.

Hun mener dette beviser at hun forsøkte å tilpasse atferden sin. Instituttet mener hun melder seg opp i emnene på grunn av foreleseren. Det avviser hun overfor Universitas.

Universitas har sett en legeer-

Saken fortsetter»

klæring hvor det står at kvinnen får «betydelige konsentrasjonsvansker og stressreaksjon ved tilstedeværelse i undervisning. Det er en belastning for studenten å ha kontakt med faglærer».

Etter avlysningene, meldte hun seg opp til et tredje av hans emner.

– Emnene er spesielt relevante for den neste graden jeg skal ta.

– *Kunne du tatt mer hensyn til foreleseren og droppet å melde deg opp i emnene mens dere er i konflikt?*

– Det er klart. Men da har jeg ikke den samme muligheten til å studere som andre studenter.

Hun har bedt om tilrettelegging så hun kan møte opp til eksamen – uten å delta i undervisningen først.

Fikk advarsel – ble bortvist

UiO-studenten fikk en advarsel: Hvis atferden fortsatte, ville fakultetet be om bortvisning av studenten.

Hun sendte ham likevel en e-post til – tross advarselen, ifølge saksdokumentene.

Sommeren 2024 tok fakultetet grep og ba Nemnda for student saker ved UiO om at studenten skulle bortvises fra foreleserens emne i ett år.

Foreleseren har beskrevet studentens atferd som stalking og trakassering. I en redegjørelse Universitas har sett, skriver han at saken har ført til betydelig følelsesmessig belastning for ham.

Bortvisningen av studenten ble vedtatt og hennes påfølgende klage førte ikke frem. Det neste året måtte kvinnen unngå kontakt, ikke melde seg opp i foreleserens emner eller oppsøke ham, men ellers:

«Du kan oppholde deg hvor du vil på campus», fikk studenten beskjed om.

Nå har vi kommet til våren 2025 – da konflikten eskalerte ytterligere.

Advarsel om utestenging

Fakultetet mener at kvinnen brøt vedtaket om bortvisning og stadig oppsøkte mannen.

Det siste året hadde de laget en liste. Den inneholdt tid, sted og beskrivelser av hendelser hvor den kvinnelige studenten skal ha oppsøkt foreleseren. Stikk i strid med advarsler og bortvisninger.

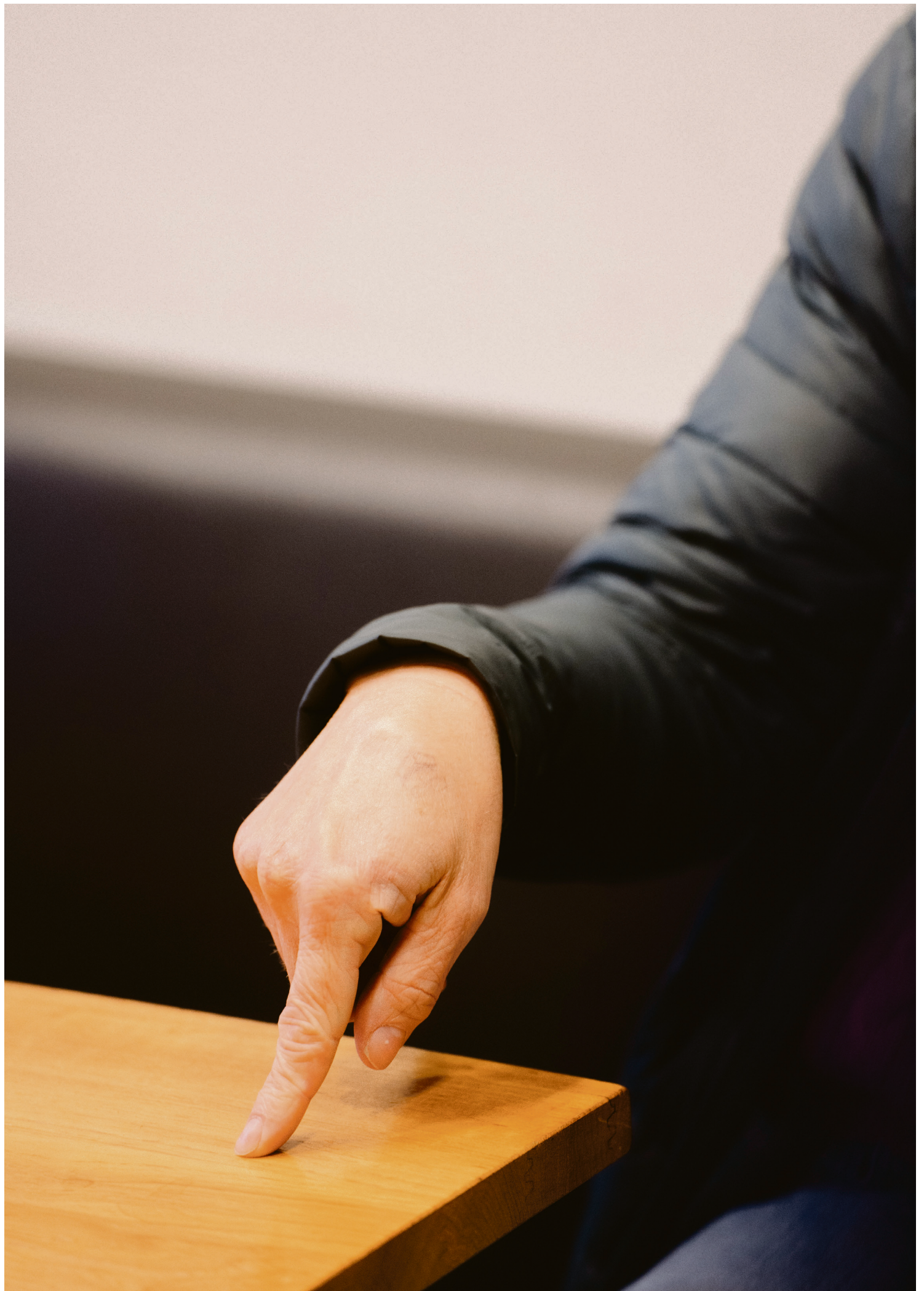
17 hendelser er notert i tabellen. Møter i trappen og øyekontakt er blant det som er beskrevet. Kvinnen avviser at hun har oppsøkt mannen og mener det skyldes tilfeldigheter – og at hun studerer i byggene foreleseren jobber i.

– Jeg har sittet på steder som er tilrettelagt for studering eller vært på vei til undervisning i andre emner.

– *Hvorfor sitter du ikke i andre bygg når du vet han har sagt han er redd for deg?*

– Fakultetet har ikke gitt meg tydelige beskjeder om hvor jeg kan sitte og ikke. Det er deres ansvar, svarer studenten.

Den ene studieplassen hun pleide å bruke, ligger rett utenfor et seminarrom som foreleseren benyttet. I mars i år fikk kvinnen enda en formell advarsel. Grunnen?

UENIG: Studenten avviser anklagene om stalking.

«Vi ser et mønster i din atferd som tilsier at du forfølger [underviseren].» De viste til observasjonene og hun ble advart om utestenging fra UiO.

Studenten varslet om saksbehandlingen

UiO-studenten mener fakultetets beskrivelser av hennes uakseptable atferd har vært vage.

– Jeg har fått beskjed om at atferden min er uakseptabel, men ikke informasjon om hva jeg gjør feil.

– *Men du har jo sendt mange e-*

poster med personlig innhold, noe foreleseren og fakultetet har gitt tilbakemelding om. Er det passende?

– Jeg skjønner at folk kan ha problemer med det, men skulle ønske han hadde uttrykt tydeligere hva jeg gjorde, som han opplevde som upassende.

– Og jeg har slitt med dårlig sosial intelligens. Det er ikke intuitivt for meg hvordan andre kommer til å reagere på det jeg sier. Og det gjør e-postkommunikasjon veldig krevende for meg.

Studenten mistenker at hun

er på autisme-spekteret, men har ikke vært utredet for dette, forteller hun.

Hun foretrekker å kommunisere ansikt til ansikt.

– *Hvorfor har du da sendt ham så mange e-poster?*

– Fordi han nekta å snakke med meg. Jeg ville oppklare kommunikasjonsutfordringene våre.

Nylig gikk vedtaket om bortvisning ut – dermed kan instituttet ikke lenger nekte henne oppmelding til foreleserens emner, mener hun.

Derfor meldte studenten seg

igjen opp til foreleserens undervisning. Emneoppmeldingen ble avslått og hun har klaget saken inn.

Studenten mener fakultetet mangler gode rutiner for å håndtere konflikter.

– Jeg anser dette for å være en konflikt med fakultetet.

Universitas har bedt om intervjue med ledelsen ved fakultetet og sendt flere skriftlige spørsmål.

– Fakultetet kan ikke kommentere enkeltsaker, får vi som svar.

Legger ned scene- kunst-utdannelse

FOTO: PRIVAT

FOTO: PRIVAT

STOR AVSTAND: Tuva Holen opplever at det er stor avstand mellom studentene og ledelsen.

I RØDT: Over 100 studenter var samlet for å protestere mot nedleggelsen av studieretningene.

Høyskolen Kristiania stanser opptak til bachelor i både musikkteater, skuespill og dans. En sjokkerende nyhet for både studenter og ansatte.

Scenekunst

Tekst Ada Louise Andreassen

– Det er enda et spark nedover mot kunsten, sier musikkteater-student Maja Wiene Støldal til Universitas.

Fredag ettermiddag kom sjokknyheten for studentene ved Institutt for scenekunst (ISK) på Høyskolen Kristiania (HK): Fra og med høsten 2026 stanser HK opptak til flere bachelorutdannelse. Utdannelsene det er snakk om er BA i musikkteater, BA i skuespill og BA i dansekunst med fordypning i jazzdans.

Universitas har lest brevet studentene mottok, der grunnen som oppgis er «en

helhetlig vurdering av programporteføljen til hele Kristiania». Studenter som allerede går på de oppgitte utdannelsene vil ikke rammes, og fullfører graden som normalt. Flere er likevel frustrerte, og tar nå grep.

Fikk ingen antydninger

Onsdag morgen møter 110 studenter ved Institutt for scenekunst (ISK) opp for å protestere mot nedleggelsen av studieretningene. Dette skjer i forkant av et møte ledelsen skal ha med de ansatte ved HK samme morgen.

– Vi er her i dag fordi vi vil få svar på hvorfor linjene legges ned. Vi fikk et vagt skriv rett før helgen. Det er mangel på informasjon, forteller skuespill-student Vera Østby Lysnes til Universitas.

Ifølge studentene fikk de ingen antydninger til at linjene skulle legges ned før de fredag mottok e-posten fra HK. De ansatte

fikk nyheten først to dager før studentene.

– Vi opplever at det er en stor avstand mellom studentene og de som tar beslutningene for oss, forteller Lysnes' medstudent, Tuva Holen. Hun mener at studentene burde blitt inkludert i prosessen før vedtaket om nedleggelsen ble fattet. Hun påpeker likevel at det er selve vedtaket som er problematisk for studenter og ansatte ved ISK.

– Så vi vil være synlige og minne dekanen på at vi fortsatt skal gå på skolen i årene fremover. Vi har fått beskjed om at sammenslåingen ikke skal gå ut over oss som allerede studerer, men vi er bekymret for at det likevel kan gjøre det, sier Lysnes, og legger til:

– Det at linjene legges ned har ikke med kvaliteten på studiene å gjøre. Vi er dedikerte elever som er lei oss for at Kristianas ønske om økonomi går utover scenekunstlivet i Norge.

Høyskolen Kristiania beklager

Studentene ved ISK får møte blant annet dekanen og rektoren for å diskutere saken. Etter møtet forteller Holen at studentene fikk god tid til å stille spørsmål, og at det ble tydelig at det er økonomiske forutsetninger som ligger til grunn for vedtaket. Dette kom ikke frem i brevet studentene fikk sist fredag.

Dekan ved School of Arts, Design and Media på HK, Kristin Arnesen, innrømmer at det økonomiske grunnlaget burde kommet frem tidligere. Hun beklager også for at studentene ikke fikk beskjeden muntlig med mulighet for dialog.

– Vi hadde ikke forutsett reaksjonene fra våre nåværende studenter fordi dette ikke vil påvirke deres studiehverdag. Måten vi kommuniserte dette på, ser vi har ført til misforståelser. Det beklager vi for.

Studentene er alle enige om at nedleg-

gelsen vil ha konsekvenser for scenekunstfeltet generelt.

– Det handler om hele Kulturnorge, fordi kultur nedprioriteres overalt. Økonomien kommer alltid foran kunsten, sier Støldal.

Margrethe Larsen Homme, som også går musikkteater, stemmer i.

– Kulturnorge vil bli fattigere når vi mister disse utdannelsene. I disse tider når kultur er såpass viktig, er det synd at det er disse kuttene blir gjort.

Holen forteller at ISK og studentene ved instituttet er viktige bidragsyttere til både det frie scenekunstfeltet og den institusjonelle teatersektoren.

– På sikt vil dette ramme hele kunst- og kulturfeltet.

Vil utvikle et nytt program

– Vi er inne i en tid med økonomisk usikkerhet. Mange i kulturnorge kjenner på denne usikkerheten og det å tilpasse seg dette krever mye, svarer dekanen på studentenes bekymringer.

– Dette berører også oss på HK, og på grunn av dette er det behov for en større faglig og strategisk fornyelse av scenekunstutdanningene.

Dekanen forteller at de vil bruke tiden til å utvikle et nytt og samlet bachelorprogram i Performing Arts, som ifølge Arnesen vil være mindre ressurskrevende enn de nåværende studieprogrammene. I tillegg vil det svare til endringer i dagens scenekunstfelt. Dette kom også frem i brevet studentene mottok fredag.

– Dette er for å ivareta scenekunstmiljøet vårt og sko det for fremtiden, men også forberede studentene våre til et arbeidsmiljø som nok ser litt annerledes ut enn det gjorde for bare noen år tilbake.

Under møtet med studentene blir det nye studieprogrammet diskutert. Planen er å få det på beina i 2027, men det er likevel ikke noe garanti for at dette vil skje. Studentene påpeker viktigheten av å inkludere dem i arbeidet med det nye programmet. Et godt innspill som skal tas med videre, synes dekanen.

– Det er viktig at studentene føler seg inkludert og hørt i dette arbeidet.

Studentenes krav

Studentene ved ISK har også overlevert et brev til ledelsen med en rekke krav. Studentene krever blant annet:

- En offentlig uttalelse fra styret og skolens ledelse med begrunnelse for inntaksstoppet som i størst mulig grad begrenser skaden på studiets renommé.
- At skolen går i dialog med Lånekassen slik at de som bestemmer seg for å avslutte studiet for endt grad, fordi betingelsen ble endret, får omgjort minst 40 prosent av lånet til stipend.
- En forsikring fra HK om at studentene får det studietilbudet de betaler for og at deres skolepenger ikke brukes til opprettelse av det nye studieprogrammet.

Et fristed under press

BYGGEPLASS: Naboene til Hausmanns gate 42 har to år med støy fra bygningsarbeid foran seg. Her skal det komme nye leiligheter.

Rivingen av Hausmanns gate 42 vekker uro blant beboere og kunstnere i Hausmannskvartalet.

Hausmania

Tekst Gyri Høiset
Foto Kasper Holgersen og Adrian Heggem Misfjord

– Å nå se bygget jevnet med jorden oppleves som symbolsk, som begynnelsen på slutten, sier Chiara Cavallari (31).

Hun er artist, barnehagelærer og vara i Oslo bystyre for Rødt. Hun er også beboer i det idealistiske initiativet Prosjekt Vestbredden. Vestbredden holder til i Hausmanns gate 40 (H40), et bygg som ble okkupert i 1999. Bygget ligger vegg-i-vegg med tidligere okkuperte Hausmanns gate 42 (H42), som nå er revet. Her skal det bygges 42 nye, små leiligheter.

– Det har vært en skikkelig krevende tid for mange her, økt stressnivået hos flere og gitt oss søvnløse netter.

Blir ikke billig

– Jeg synes det er trist som faen. Det skaper ikke god energi å se de samme gørrkjedelige blokkene over hele byen.

Cavallari er bekymret over de nye planene for H42. Plantegningene viser to nye bygg, hvor det skal komme leiligheter, i tillegg til et næringslokale i første etasje. Det er Union og Oslo House som

står bak prosjektet. Boligene vil ende opp betraktelig mye dyrere enn hva som først var planlagt.

– Per kvadratmeter, så er det det dyreste prosjektet jeg har vært med på å bygge, forteller leder for Union sitt boligfond, Baard Schumann.

Schumann sier at det er for tidlig å si noe om prisantydningen på leilighetene, ettersom de ikke er lagt ut for salg ennå.

– Det blir ikke billig, legger han til.

Cavallari mener at prosjektet er ødeleggende for et kulturtilbud mange har en tilknytning til.

– Et fuck you til A4-livet

Helt siden Cavallari var ungdom har hun vært aktiv i miljøet på Hausmania og Vestbredden. I ungdomsårene begynte hun å dra til kjelleren der, på punkescenen Barrikaden.

– Nå arrangerer jeg gigs, og prøver å gjøre det jeg kan politisk for at steder som dette forblir.

Vestbredden skal være en alternativ måte å bo på, og retter seg mot personer som ikke kan klare seg på eller ønsker å støtte det ordinære boligmarkedet.

– Det representerer frihet, selvstendighet og et fuck you til A4-livet, sier Cavallari.

At H42 er revet får henne til å føle på vemod, folk har kjempet lenge for at bygget skulle bevares.

– Det påvirker definitivt resten av miljøet og folk som har vokst opp i eller vært en del av vår alternative tilnærming til samfunnet.

Cavallari sier at vi trenger flere steder som rommer de som trenger noe mer enn hva det normati-

BYØKOLOGISK KOLLEKTIV: Chiara Cavallari beskriver Hausmannskvartalet som et sted for felleskapsbaserte aktiviteter.

ve livet kan tilby. Hun sier at Vestbredden og Hausmania har vært praktkeksemplarer på at en tredje boligsektor er fullt mulig.

– Dette til tross for at vi lever i kapitalistiske nedfallstider, og i en nyliberalistisk klo som kveler oss fullstendig, legger hun til.

Prince of Hausmania

– H40 er der jeg er født, det er stedet som har formet meg som

BEKYMRET: Daglig leder for Hausmania Kulturhus, Hanne Rye Hanssen, frykter gentrifisering skal skje i deres område.

menneske.

Det forteller Geronimo Leon Aurelio Andersen (23). Han er styremedlem hos Hausmania, og har vokst opp på H40. Moren hans var en del av miljøet som drev med okkupasjon i Oslo på slutten av 90-tallet og starten av 2000-tallet.

– Jeg bodde med mamma på H40 fra jeg var født til jeg var syv år. Faren min flyttet ut da jeg var rundt tre år. Han bodde på bakrommet i en av hallene på Haus-

mania til tider. Jeg var mye der frem til jeg var i tolv-årsalderen, sier Andersen.

Noen ganger kaller folk ham for «Prince of Hausmania» eller «Prince of H40». Han forteller at det er få andre som ble født eller oppvokst der, som har så sterk tilknytning til huset og er aktive der i dag.

– Jeg kan huske at jeg tryner og lærer, spiller fotball og leker med det vi hadde der. Jeg lærte også realiteten av samfunnet rundt oss tidlig.

Hausmanns gate 40 og 42

+ 1999: En okkupasjonsgruppe inntar H40, og går under navnet Vestbredden	+ 2019: H40 får forhandlet seg frem til en leiekontrakt for beboerne
+ 2005: Nye okkupanter inntar H42	+ 2021: Christian Ringnes kjøper H40 og H42
+ 2010: Okkupantene blir kastet ut av H42. Vinduene mures igjen for å hindre ny okkupasjon. Okkupantene i H40 anses som lovlige, en reguleringsplan gir dem «tålt bruk» av bygget	+ 2023: Union kjøper H42 og den ledige tomten ved siden av. De søker om å bygge boliger på tomtene, og får rammetillatelse året etter. Prosjektet kan realiseres
+ 2016: Oslo kommune selger det meste av Hausmannskvartelet til Urbanium, inkludert H40 og H42. Demonstrasjoner mot salget oppstår. Okkupanter inntar H42 for en kort periode før ny utkastelse	+ 2025: H42 har stått tomt i 15 år, og rives ned. Union og Oslo House står bak planene for de nye byggene

Andersen beskriver demonstrasjonene i Hausmannskvartalet da han var barn. Han husker politiaksjoner og mye skremmende lyder.

– Jeg satt i soveromsvinduet mitt og så ut på gata mot Kiwi, med alle barrikadene og molotovcocktails som ble kasta.

Utelatt og utslitt

Helt siden Oslo kommune solgte tomtene i 2016, har H42 stått tomt. Dette til tross for å ha vært innom en rekke ulike private aktører. Planene for H42 har endret seg på denne reisen, og har ikke blitt realisert før nå.

– Opprinnelig skulle vi bli invitert på nabolagsmøter og motta god og forutsigbar informasjon, sier Cavallari.

Hun og resten av Vestbredden har blitt invitert på ett møte, men ikke opplevd at de har blitt inkludert i Union og Oslo House sine byggeplaner. Beboerne har vært utsatt for store mengder støv. Dette fra et bygg som har vært fullt av mugg og rotter.

– Vi er allerede utslitte etter snart to måneder med konstant støy og jordskjelvlignende risting i bygget, forteller hun.

I en e-post til Universitas sier utviklingsdirektør i Oslo House Erik Bull-Hansen at de har forståelse for at det er krevende å være nærmeste nabo til et byggeprosjekt.

Vi er som løvetann, vi vokser ut av betongen om vi må

Chiara Cavallari (31), beboer på Vestbredden

«Vi beklager at enkelte har opplevd at informasjonsflyten har vært mangelfull, og tar det med oss videre.»

De hevder at de har sendt jevnlig informasjon på e-post, til naboer som ønsker å holde seg oppdatert.

Et byøkologisk kvartal

Hausmania Kulturhus har opplevd bedre dialog med utbyggeren, til tross for at de endelige planene ikke tilsvare de opprinnelige.

– Vi er bekymret for at det skal ligge boligrom så tett oppi oss, sier daglig leder og arrangementansvarlig, Hanne Rye Hanssen.

Hun er redd leilighetene vil bli

hjem for folk som kanskje ikke forstår hvor mye bråk, hvor mange mennesker, og hva slags arrangementer som holder til i kvartalene.

– Jeg tror det blir en fin opprydning av området. Det har jo ikke sett bra ut der siden 2007-2008, sier Schumann.

Han sier at Union og Oslo House legger opp til takterasse og en aktiv første etasje, som kan gi nytt liv i gata. Boligene skal være studioleiligheter på 30 til 50 kvadratmeter.

Hausmannskvartalet er regulert som et byøkologisk kvartal. Det legger føringer om at man skal gienvinne og ombruke. Etter at de som okkuperte H42 ble kastet ut av Oslo kommune, og bygget stod tomt, var planen at fasaden skulle beholdes og rehabiliteres.

– Det skulle etableres billige leiligheter for folk som jobbet i kunst og kultur, forteller Hanssen.

Slik endte det altså ikke da private aktører tok over. Hun håper at utbyggeren er tydelig overfor de leilighetene selges til, om at bygget ligger midt mellom fire-fem plasser som har konserter.

En blomst

– Det står mange tomme hus i byen vår som bare blir neglisjert og latt til å forfalle, nettopp slik at de kan innvilge riving.

Cavallari forstår ikke hvorfor disse byggene ikke kan benyttes av folk som renoverer og ivaretar stedene. Hun sier de er slitne og lei av å hele tiden måtte kjempe for sin eksistens.

– Det blir sett på som et av de siste alternative kulturstedene i Oslo som mange ikke støtter fullt ut. For mange andre er det en blomst i byen som kommer til å fortsette å blomstre, sier Andersen om Hausmannskvartalet.

Han frykter at gentrifisering av området vil kripe inn fra sidene. Først etter at Vega scene kom, og nå med de nye planene for H42. Andersen beskriver en følelse av at alt som ikke tjenes penger på, må bort. At byen mister sjel av privatisering og kapitalisme.

– Vi ønsker ikke å være en del av dagens leiemarked med skyhøye priser og elendige levekår, bare for at noen skal tjene seg søkkrike, sier Cavallari.

Kvartalet beskriver hun som et friskt pust inn i en stadig gråere og kjedelig verden.

– Vi er som en løvetann, vi vokser ut av betongen om vi må.

universitas@universitas.no

MAKTAS YNGSTE

Bygdebaddie møter citygirl

Stortingsplass er gammelt nytt for bygdebaddie Maren Grøthe (24). Den kommende moren har ikke tenkt å gi opp bygdefest og ambisjoner.

Politikk

Tekst Elena Siri Kranstad
Foto Adrian Heggem Misfjord

– Det virker som at Vedum har det utrolig gøy på jobb. Har din start på Stortinget vært like moro?

– Ja, man må ha det artig som kollegaer, da er det enklere å ta de tøffe debattene senere. Det er heldigvis ikke bare Vedum som er lættis i Senterpartiets stortingsgruppe.

– Det har ikke bare vært gull og grønne skoger mellom dere og Arbeiderpartiet den siste tiden. Hva med å heller la Sylvi og Erna tilfredsstille dere?

– Hehe, jeg vet ikke om jeg er noe mer fan av Erna og Sylvi. Jeg håper vi går litt lysere tider i møte.

– Internt da, hva er du uenig i med Senterpartiet?

– Det er jo som å banne i kirka i Senterpartiet, men nynorsken har jeg forbanna meg ganske mye over gjennom tidene. Jeg forstår det, jeg aksepterer det, men det er litt vondt.

– Hva er mest goated – sitte på Stortinget, eller ha geit?

– Går for geit, selv om jeg anerkjenner at det ikke er den viktigste matproduksjonen vi har.

– Du og samboeren din Magnus driver derimot med sau, føler du mange i dag følger flokken?

– Der mener jeg vi har litt å lære av sauene. Jeg er bekymra for at vi ikke går nok i flokk. Vi må passe på at vi ikke blir så selvsentrerte at vi glemmer at vi kan engasjere oss sammen.

– Du har nylig avslørt at du er gravid, gratulerer!

– Takk, takk!

– Nå som du har entret voksenlivet for fullt, hvordan tenker du å appellere til unge velgere?

– Selv om jeg blir mor skal jeg fortsatt være 24, og ta del i ungdomslivets gleder. Det er jo en del unge som får barn, så jeg håper på å nå ut til dem.

– Apropos ungdomsliv – byg-

PÅ JOBB: Felleskjøpet-dressen spares til helgen.

defest eller klubb?

– Bygdefest ti av ti ganger, ja. Jeg er mer glad i å danse sving til norsk countrymusikk enn å hoppe opp og ned. Alt fra Vassendgutane til DDE står høyt i min monitor.

– Er det noen stereotypier du synes passer til Sp-ere?

– Du kan se folk i tresko og ruteskjorte på fylkesårsmøtet vårt. Men det er også mange folk i helddresser, kjoler og høyhæla sko. Jeg er opptatt av å ivareta den dualiteten i meg selv.

– Hva hadde du valgt da? Gavekort på Oslo City eller Felleskjøpet?

– Faktisk Oslo City akkurat nå.

– Så citygirl-livsstilen smitter?

– Jeg skal være ærlig på at jeg har blitt veldig glad i iskaffe med mocca-smak.

– Hva burde byfolket lære av bygda?

– Det gir mye tilbake at felleskapet alltid stiller opp når noen trenger det.

– Frøya Sjursæther fikk tittelen «løkkabaddie» - hva er bygdebaddiens nødvendigheter?

– Hehe, oi. Jeg tenker at du må ha dongeribuxa klar, en ruta

Universitas blir kjent med de yngste på Stortinget

Maren Grøthe

+ Født i 2001

+ 1. kandidat i for Senterpartiet i Sør-Trøndelag

+ Energipolitisk talsperson for Senterpartiet

+ Tidligere yngste fastmøtende på Stortinget noensinne

+ GOAT: Greatest of All Time

skjorte etter behov, og en cowboyhatt i tilfelle muligheten byr seg. Vi er jo normale folk på bygda.

– Hvis du er skikkelig baddie bør du ha traktorlappen.

– Hva vil du si til andre unge damer som vil opp og frem?

– Tør å si ja til de mulighetene du får. Lat som du er mer selvsikker enn det du er. Ta den plassen du fortjener.

– Fuck, marry, kill: Knalldyr ferge, EU og ulv?

– Kill alle sammen.

– Du sier «nei» til alt, som en ekte Senterparti-politiker der, altså?

– Jeg vet oppriktig ikke hva jeg hadde gifta meg med. Kanskje ulv, hvis jeg kunne satt den i bur. Kill dyre ferger, de skal være gratis, og fuck EU.

universitas@universitas.no

TRIKKESTANS FRUSTRERER STUDENTER:

– Bruker tre timer ekstra om dagen

Trikken til Gaustadalléen, som etter planen skulle begynne å gå høsten 2025, er nå utsatt til starten av 2026. Studenter er frustrerte og synes ombyggingen er «jævlig irriterende».

John Collets plass

Tekst Lily Isolde Kjelland-Morken
Foto Adrian Heggem Misfjord

Utbyggingen av det nye Rikshospitalet begynte offisielt i juni 2024. Siden september 2024 har John Collets plass vært siste stopp for 17- og 18-linjene. Trikken skulle begynne å gå forbi Blindern og Forskningsparken i 2025, men på grunn av forsinkelser må studentene enten gå eller ta buss for trikk.

Frustrerte studenter

Universitas fikk tips om at det er mange studenter som irriterer seg over at trikken ikke går. Det har imidlertid vært få av disse irriterte studentene som har ønsket å uttale seg til avisen.

Vi måtte ta saken i egne hender og troppe opp på John Collets plass tidlig en torsdags morgen for å oppsøke denne kokende iritasjonen.

Det er nærmest umulig å gjennomføre et så stort byggeprosjekt uten at det er til ulempe for noen

Ole Martin Semb, Assisterende prosjektdirektør for det nye Rikshospitalet-prosjektet

Nina Paureng, som skriver masteren sin ved Oslomet, synes det er frustrerende at trikken ikke går fra John Collets plass til Rikshospitalet.

– På det verste bruker jeg tre timer ekstra om dagen for å komme meg fra Pilestredet og opp hit.

Paureng har forståelse for at utbyggingen av sykehuset medfører stans i kollektivtransporten, men synes at prosessen har tatt alt for lang tid og at det har vært mange forsinkelser. Hun legger til at det

burde vært bedre kommunikasjon mellom Ruter og de som bygger ut sykehuset for å skape mer forutsigbarhet.

William Sannøy og Magnus Solheim er begge studenter på BI og tar til vanlig trikken 17 og 18 til Forskningsparken. På grunn av utbyggingen må de nå ta buss for trikk fra John Collets. Dette synes de er «jævlig irriterende».

– Hvor mye tid mister dere i løpet av en dag?

– I hvert fall 10–15 minutter, sier Sannøy.

– Hvordan kunne ting blitt gjort annerledes?

– Bussen er jo ofte forsinket. Vi må gå selv hvis den ikke kommer, og dersom det regner blir man jo syk, sier Solheim.

Har forståelse for ulempene

Assisterende prosjektdirektør for det nye Rikshospitalet-prosjektet Ole Martin Semb forteller at de har forståelse for at byggingen av det nye sykehuset medfører ulemper for studenter, ansatte ved sykehuset, pasienter og pårørende.

– På samme tid er det nærmest umulig å gjennomføre et så stort byggeprosjekt som vi holder på med uten at det er til ulempe for noen.

Han understreker også at de gjør sitt aller beste for å finne gode løsninger for det nye sykehuset.

Det midlertidige stoppet som åpnes på Gaustadalléen, vil bli den nærmeste holdeplassen opp til sykehusets hovedinngang. Denne strekningen utgjør en avstand på mellom 300 og 350 meter.

– Strekningen mellom Gaustadalléen og sykehuset er noe vi ikke får gjort noe med, men når sykehuset er ferdig vil det være en minst like god transportløsning som det var før vi startet å bygge det nye sykehuset.

I 2031 skal den nye endeholdeplassen bygges nærmere den nye hovedinngangen til sykehuset. Grunnen til at trikken ikke kan gå i mellomtiden, er at anleggsarbeid går i veien for trikkesporet.

FRUSTRASJON: Studenter fra BI synes det er «jævlig irriterende» at trikken ikke går fra John Collets plass.

Feil under utbyggingen

Trikken skulle egentlig begynne å gå mellom John Collets plass og Gaustadalléen høsten 2025. På grunn av forsinkelser vil holdeplassene Universitas Blindern og Forskningsparken være stengt frem til første kvartal 2026.

Grunnen til forsinkelsene er at Helse Sør-Øst underveis i byggingen avdekket en feil i plasseringen av master for de strømførende kjøreledningene. Mastene, slik de ble bygget, hadde ikke god nok sikkerhetsavstand til trikken.

På det verste bruker jeg tre timer ekstra om dagen for å komme meg fra Pilestredet og opp hit

Nina Paureng, masterstudent ved Oslomet

Omgjøringen av dette har forsinket prosessen med å få på plass en midlertidig holdeplass i Gaustadalléen og er grunnen til at den ikke vil stå klar før i 2026.

– Hvorfor kan ikke trikken gå til Universitet Blindern eller Forskningsparken?

– Fordi stoppet på John Collets plass har mulighet for at trikken kan snu, det har hverken stoppet på Blindern eller Forskningsparken, sier prosjektdirektør Semb.

– Hvorfor kan man ikke bare tilrettelegge for snumulighet på Blindern eller Forskningsparken istedenfor John Collets plass?

– Trikkestopp med mulighet for å snu er det vi nå bygger i Gaustadalléen, men denne utbyggingen har tatt lengre tid enn vi forventet. Når dette stoppet åpner, vil trikken som vanlig stoppe på Blindern og Forskningsparken.

I perioden endeholdeplassen har vært på John Collets plass, har Ruter sørget for buss for trikk derfra og opp til Rikshospitalet.

Ikke aktuelt med prisreduksjon Universitas har kontaktet Sporveien og Ruter om kompensasjon for passasjerer rammet av stans i kollektivtransporten.

– Kunne en alternativ løsning vært prisavslag på månedsbilletter for passasjerer som rammes hardest av at trikken ikke går opp til Rikshospitalet?

– Det er ikke aktuelt med reduksjon i prisene, fordi det finnes

TRIKKESTANS: Det går ikke helt på skinner når en buss må oppføre seg som en trikk.

erstatningstilbud på strekningen og fordi månedsbillett gir reiserett på alle ruters linjer og tilbud innenfor sonen den er gyldig i, svarer Øystein Dahl Johansen, pressevakt i Ruter.

– Men om bussen er forsinket – er det et fullverdig tilbud da?

– Forsinkelser i kollektivtrafikken skjer hver dag, og av ulike årsaker. Ruter skal informere kundene godt om endringene og avvikene som skjer, og det gjør vi i ulike flater, blant annet i Ruterappen.

Utsett avgjerd om boikott

PRESS: Studentane krev handling, men styret vel å vente før dei tek stilling til boikott.

Akademisk boikott av Israel stod på dagsorden under universitetsstyremøtet tysdag. Eit definisjonsspørsmål prega diskusjonen.

Boikott

Tekst Olivia Malgorzata Szlage og Selma Stephansen
Foto Kasper Holgersen

Fullle tilhøyrarbenkar og engasjer-te innlegg prega universitetsstyremøtet ved Universitetet i Oslo (UiO) tysdag morgon.

Temaet: om UiO bør innføre ein akademisk boikott av Israel.

Det er ikkje første gong denne saka har vore diskutert. Saka om akademisk boikott låg på bordet hos universitetsstyret allereie i februar 2024. Våren 2025 blei det avgjort at UiO skal følge opp sine etiske retningslinjer for innkjøp. I dei eksisterande innkjøpsreglane blir det blant anna lagt til grunn at UiOs ansvar for å følge opp at leverandører «etterlever menneskerettigheter, internasjonal humanitærrett og folkerett i konfliktområder tydeliggjøres».

«Då apartheidregimet i Sør-Afrika vart boikotta, var det også akademikarar som sa at dialog var vegen. Historia har vist kven som fekk rett», skriv Studentparlamentet om akademisk boikott i eit femsiders vedlegg sendt til universitetsstyret i forkant av møtet.

Forslaget som låg på bordet

Universitetsleiinga ved UiO kom med forslaget som vart diskutert i professorboligen denne tysdagsmorgonen.

Forslaget til vedtak hadde fire punkt: Ugreiing om implementering av berekraftig anskaffelsespraksis skal takast til orientering, utgreiing om forskningssamarbeid med israelske forskarar skal takast til orientering, akademisk boikott av Israel skal ikkje innførast, og nye overordna institusjonelle samarbeidsavtaler med israelske universitet skal inntil vidare ikkje inngåast.

Etter fleire timar med debatt vedtok styret å utsetje avgjerda til desember. Dette er for at saka kan verte betre opplyst, ifølgje styremedlem Emma Lengle.

Det er ikkje slik at alle statlege institusjonar er eit eige utanriksdepartement

Anna Olavsdatter Kolberg Buerud, medlem av UiOs universitetsstyre

Det var studentrepresentantane i universitetsstyret som hadde teke initiativ til å løfte fram spørsmålet. Dei meiner universitetet må ta eit tydeleg etisk standpunkt mot Israels krigføring i Gaza, og dei brota på folkeretten som stadig blir dokumenterte.

– I verste fall, om vi ikkje vedtek ein akademisk boikott, risikerer UiO å støtte israelske institusjonar som er tett kopla til folkemordet og apartheidregimet, seier leiar for Studentparlamentet ved UiO, Milad Rezvan, til Universitas.

– Når UiO inngår samarbeid som gir økonomisk gevinst til desse institusjonane, blir vi ein del av problemet, ikkje løysinga.

Rektor: UiO har ingen domsmynde

Rektor Ragnhild Hennum understrekar at universitetet må halde seg til sitt samfunnsoppdrag og ikkje ta politiske avgjerder på vegner av verdssamfunnet.

– Det er internasjonale domstolar som er sette av verdssamfunnet til å dømme om kva som er brot i folkeretten. Vi kan fordømme dei brota på krigens folkerett som skjer i Israel, men Universitetet i Oslo har ingen domsmynde i dette, seier Hennum.

Under møtet seier representant

studentleiar Rezvan handlar saka ikkje berre om formelle avtalar, men om UiOs rolle i verda.

– Når UiO signerer samarbeidsavtalar, særleg innanfor Horisont Europa-programmet, og både vi og israelske institusjonar tener på det, er det eit institusjonelt samarbeid. Då kan vi ikkje late som om det er noko anna, seier han.

Han meiner at universitetet ikkje kan vere nøytral i møte med grove brot på folkeretten.

– Den akademiske boikotten handlar ikkje om å isolere enkeltforskarar, men om å trekkje eit moralsk skilje mellom samarbeid som fremjar kunnskap, og samarbeid som legitimerer undertrykking, fortel Rezvan.

– Rett å utsetje vedtaket

Anna Bergum Furset, studentrepresentant i universitetsstyret, meiner at diskusjonen om akademisk fridom blir forenkla.

– Eg er ueinig i at dersom ein forskar finn eit samarbeid på eige initiativ, blir det automatisk kategorisert som eit forskar-til-forskar samarbeid. Når UiO som institusjon signerer avtalar og gir økonomisk støtte, blir samarbeidet løfta over eit reint forskar-til-forskar-nivå. Dette gjer debatten om korleis ein akademisk boikott eventuelt påverkar akademisk fridom meir kompleks.

Ho synest møtet var konstruktivt, men at grunnlaget for vedtaket enno ikkje er godt nok.

– Eit steg i riktig retning

Styremedlem Lengle har vore ein aktiv pådrivar for boikottinitiativ.

BEGRENSET: Rektor Ragnhild Hennum understrekar at UiO ikkje har domsmynde over internasjonale konflikter, men må halde seg til sitt samfunnsoppdrag.

vet. Ho seier at utfallet av møtet gir håp, men også uro.

– Eg er fornøgd med at styret bestemte seg for å gå med på det eg ønskte, ein lengre debatt denne gongen, og vedtak neste gong. Det er eit steg i riktig retning, seier ho.

Lengle meiner det kom fram at mange styremedlemmar framleis er usikre, og at tida fram mot desember blir avgjerande.

– Dei kommande vekene er viktige fordi vi no har opna debatten i styret. Fram til neste møte må alle som bryr seg, vere aktive og vise at dette ikkje er noko ulovleg å krevja, men eit nødvendig etisk oppgjer.

Ho meiner at UiO må sjå til andre europeiske universitet som allereie har gjort grundige vurderingar av forskningssamarbeid med Israel.

HIT DRAR DE FOR Å FOR Å FÅ SEG ET LIGG: Campusenes mest

POPULÆRT: På tvers av universiteter er det toalettene som brukes mest.

Trappesex, tunnelsex og hvileromssex. Hvor på campus drar Oslo-studentene når de trenger å slappe av litt ekstra?

Liggeguide

Tekst Stian Skogen Sandberg og Amalia Sanchez Knotten
Foto Kasper Holgersen

– Neiass, vi driver ikke med sånt. Det er svaret Universitas først får etter å ha begitt seg til BI i dagens ærend: Å følge opp ryktene som går om at studenter, mellom slagene på lesesalen, også finner tid til å finne fram til bortgjemte steder på campus der de kan ligge sammen når presset blir for stort. På BI møter vi først en guttegjeng som er tydelige på at de ønsker å holde seg anonyme. Etter litt summing seg imellom blir det klart at de tross tidligere benektelser likevel har noen tanker om hvor BI-studentene drar for å ligge.

– Det må jo være *handien* i D-blokk, sier en av dem, og peker i retning trappene. Etter litt leting i D-blokkas andre etasje, får Universitas raskt bekreftet det et annet sett studenter har fortalt oss: Toalettet i D-blokk er kanskje BIs mest private do.

– Det er liksom ingen andre doer ved siden av, så der er man helt alene, forteller en vennegjeng oss når vi spør om hva som kan gjøre toalettet til en ideell lokasjon.

«DET ER NÆSTY, GÅ HJEM OG KNULL»

Lian Hansen, student ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo

Gjør det at D-blokk-toalettet er uten konkurranse når det gjelder å være BIs mest brukte liggested? Kanskje ikke. Hos en annen student får vi presentert et nytt forslag: Å holde det enkelt og booke et grupperom. – Det var i alle fall det jeg gjør-

de på UiT i Narvik, forteller han oss før vi tar ferden videre.

Låste dører

På Blindern blir vi raskt pekt i retning statsvitenskapsstudent Fredrik Rise (22) på Universitetet i Oslo (UiO), som sitter som leder av Samfunnsvitenskapelig fakultetsforening (SVFF). Universitas har nemlig fått nyss om at U1 på Eilert Sundts hus ikke bare er en studentbar, men også et sted med alskens kriker og kroker studenter kan gjemme seg bort i.

– Det går jo historier om at folk sniker seg inn på bakrommene etter baren har stengt, bekrefter Rise.

– Generelt drar jo folk steder der ikke alle har tilgang. En av U1s frivillige på kafeen tar oss med til bakrommene. Der finner vi blant annet en sliten sofa som ser ut som den kan ha blitt tatt i bruk.

SV-fakultetet har imidlertid ikke liggemonopol: Rise har hørt snakk om at gangen mellom Humanistisk fakultets studentbar Ugleblo og Eilert Sunds hus (ES) har vært åsted for et møte eller to ved tidligere år.

Når vi prøver å ta oss inn i gangen, blir Universitas møtt av en

NESTE STEG: Ryktene sier at denne trappen på Kristiania har vært åsted for elskov.

sexy rom

låst dør. Etter en samtale med en ansatt blir vi fortalt at døra bør forbli låst:

– De vil helst ikke ha folk løpende rundt der nede, forklarer han.

Kanskje er fakultetet opptatt av sikkerheten, eller kanskje finnes det sannhet i historiene som går om at Blinderns tunnelsystem ble avviklet delvis fordi det var litt for mange muligheter for privatliv der nede.

Sex på campus er jo ikke bare fryd for alle. Rise forteller at det kan bli slitsom stemning ved toalettene i andre etasje på ES etter en av de store pubkveldene:

– Det er jo jævlig å komme opp hit og høre at folk holder på.

Ettertraktede rom

På Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO) er det ingen som vil vedkjenne at lokalene brukes til noe annet enn studering – på tross av at Universitas har blitt in-

med sikkerhet at noen har hatt sex i en trapp på Campus Fjerdingen. Trappen er skjult bak en unnselig dør, og kun tilgjengelig via kodelås – og føyer seg dermed til listen over ettertraktede private rom.

LIGHTS OFF: Er det kanskje mer som skjer på campus når lyset er av?

BEGRENSES: Var sex i tunnelene sluttet på Blinderns tunnelsystem?

Generelt drar jo folk steder der ikke alle har tilgang

Fredrik Riise, leder av SVFF på UIO

formert om at blant annet toalettene som låses opp med adgangskort kan ha blitt besøkt etter en lang kveld på torsdagspub.

Likevel: «DET ER NÆSTY, GÅ HJEM OG KNULL» er den skriftlige beskjeden Universitas får fra AHO-student Lian Hansen.

Også på Oslomet er det lite informasjon å hente, men studentene Universitas møter er sikre på at toalettene er det mest sannsynlig åsted – uten å nevne noen spesifikke.

Vi fortsetter turen til Kristiania, der en student som ønsker å holde seg anonym, forteller at hun vet

Hun stopper ikke der:

– Jeg har også hørt snakk om at det er en do på U1 som liksom er sexdoen. Doen er lenger inn fra en garderobe med en dusj. Det er jo akkurat passe mengde dører mellom deg og andre folk.

Når vi spør Kristiania-studentene om hvorfor det kan friste å ha sex på campus, kommer de med litt ulike forslag. En er sikker på at kanskje spesielt på Kristiania kan tanken på mer oppmerksomhet og blick pirre litt ekstra.

– På et campus med folk som er ekstremt glade i eksponering, kan jeg se for meg at de hadde synes det er litt spennende, forteller studenten.

Kanskje ligger det noe i teorien om en kobling mellom ønsker om scenetid og ligging i offentlige rom. Universitas får også høre at på Kristianas campus i Urtegata, der skuespillstudentene holder til, må det «hundre prosent ha vært noen som har hatt seg i en black-box.»

Naturlig å ta seg en kjapp en

I 2017 kunne Universitas rapportere om pornografiske blader funnet på Blinderns hvilerom. Seksualvaneforsker Bente Træen mente det var stor sannsynlighet for at hvilerommene også ble brukt til å «ta seg en kjapp en». På tross av Træens tanker om at også hvilerom-sex er en naturlig trang for studentene, ble det fastslått fra universitetet at hvilerom helst ikke skal brukes til noe annet enn hvile. Et sexforbud, altså.

Skal man tro studentene fra Kristiania, er ikke det noe som har trådd i kraft hos dem enda.

En vennegjeng Universitas møter, tar en pause fra studiene for å spekulere i om hvilerommene i nederste etasje av Fjerdingen-campuset er et *hotspot*.

– De er nede i kjelleren, og der er det ikke noen vinduer, pluss en sofa. Så jeg har hørt rykter om det, forteller én.

Det er likevel ikke alle som er enige. Samtalen avbrytes raskt.

– Var det ikke du som startet det ryktet?

universitas@universitas.no

NULL INNSYN: Med ideelle omgivelser går det rykter om hvilerommet i kjellern på Kristiania.

ANNONSE:

Tilbudsguiden

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET
10 uker for 10 kroner
Deretter 50 % studentrabatt

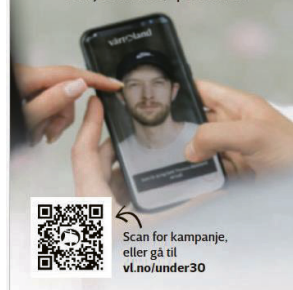

Bestill på morgenbladet.no/student

vårtLand

Under 30?

Les oss digitalt i
10 uker for 10 kr
Fornyes til kr 79,- per måned

Scan for kampanje, eller gå til vlt.no/under30

Dagsavisen

Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!

Bestill her:
abonnement.dagsavisen.no/student

dagsavisen@mediaconnect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

FORENING

finans
FORBUNDET

På vei inn i finansbransjen?

Som studentmedlem i Finansforbundet får du tilgang til

faglige eventer,
hjelp med jobbøknad,
CV og arbeidskontrakt

og mange andre fordeler på vei inn i arbeidslivet.

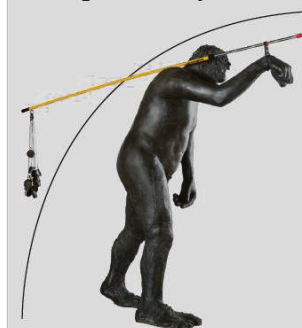
Skann QR-koden for å bli medlem for kun kr. 250/år.

TILBUDSGUIDEN

MUSEUM

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Nasjonalmuseet

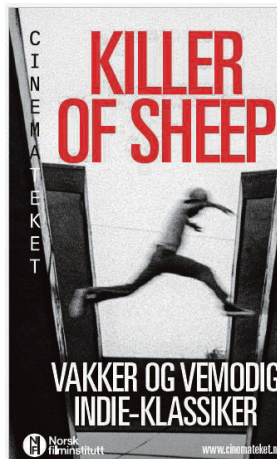
Utstillinger • Arrangementer • Åpninger
Klubbkveld • Bibliotek • Foredrag

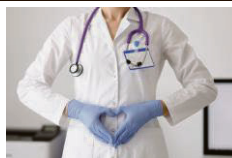
Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

N

KINO

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstua.kvinneklinikk.no

KULTUR

DANS

DANSESTUDIOET FOR ALLE

SUBSDANS

GRATIS PRØVETIME
10% STUDENTRABATT

SUBSDANS ER ET VARMT OG INKLUDERENDE DANSESTUDIO MIDT I OSLO MED FOKUS PÅ KVALITET, DANSEGLEDE OG FELLESSKAP!
SUBSDANS.NO

Endrer eksamensform på grunn av KI

Endring av eksamensform skaper debatt på fakultetene ved UiO. Det er studentens eget ansvar å ikke jukse på eksamen, mener HF-student.

Eksamen

Tekst Ask Braadland Bjelvin
Foto Ivo Ek

I fjor satte Det juridiske fakultet ned en arbeidsgruppe som har gått gjennom regelverket rundt KI og vurdering. I vår kom de fram til at dagens regelverk er godt nok, så lenge man stort sett unngår hjemmeeksamen.

Både studentene og professorene etter spør likevel tydeligere standpunkt fra fakultetet.

Gjør livet lettere

– Det dumme med KI er at det er urettferdig for de som er flinke, sier Jo Martin Stigen, professor ved Institutt for offentlig rett ved Universitetet i Oslo (UiO).

Han er for endringen til skoleeksamen, men hvis man ser bort fra KI, synes Stigen at hjemmeeksamen er en verdifull vurderingsform. Da kan man bruke hjelpemidler mens man jobber, sånn som man kommer til å gjøre i arbeidslivet.

– KI har ingen problemer med å svare på oppgavene studentene fikk på tidligere eksamener, sier Stigen.

– Da kan ikke eksamen skille de flinke fra de som ikke er det, og vise potensielle arbeidsgivere at studenten faktisk kan det de skal.

Ekstremt viktig

– Eksamen er ekstremt viktig. Man har ikke så mange sjanser til å få gode karakterer, og de karakterene man får er veldig viktige når man søker etter jobb, sier Tomine Eiesland Spæren, som er utvalgsmedlem og studentråd for privat rett i Juristisk Studentutvalg (JSU) ved UiO.

Emnet rettshistorie hadde siste hjemmeeksamen nå i høst. Dette skapte mye engasjement blant studentene. Før eksamen holdt JSU en spørreundersøkelse om erfaringer og tanker rundt endring av eksamenformen, hvor de fikk rundt 100 svar. Svarene var blandede.

– Det som er problematisk med å ha for mange eksamener i Silurveien er at de studentene som mestrer skoleeksamen får gode karakterer, mens de som synes at skoleeksamen er krevende vil henge etter.

Spæren mener det er viktig med forskjellige eksamenstyper som tar høyde for at studenter er gode på forskjellige måter.

– For oss i JSU er det veldig viktig å ivareta de studentene som ikke presterer best under en seks timers skoleeksamen.

Selv opplevde Spæren at hun lærte mye av å gjennomføre hjemmeeksamen, mens

STORT ENGASJEMENT: Tomine Eiesland Spæren opplever at jusstudentene er opptatte av KI.

på en seks timers skoleeksamen handler det kun om å vise hva du allerede kan.

I rapporten fra Det juridiske fakultet understreker arbeidsgruppen at de ikke ønsker at alle eksamener utelukkende skal

Det dumme med KI er at det er urettferdig mot de som er flinke

Jo Martin Stigen, professor ved Det juridiske fakultet på UiO

gjøres om til skoleeksamen i frykt for KImiskbruk, men de er klar over de praktiske utfordringene med å for eksempel gjennomføre muntlig eksamen. Derfor er det opp til den enkelte fagansvarlige å ta sin egen vurdering.

Økt frykt

Spæren tror debatten rundt KI har ført til en større frykt for å bli tatt for fusk selv om man ikke har brukt KI, eller har brukt det på en måte som er innenfor regelverket.

– Opplever dere at fakultetet kunne lagt mer til rette for å lære seg å bruke KI på en god måte?

– Det mener jeg absolutt. Juridisk fakultet ved Universitetet i Bergen har tydeligere retningslinjer for at studenter skal lære seg å bruke KI, både som student og som jurist eller advokat. Dette er noe vi ønsker oss her i Oslo også, fastslår Spæren.

Beholder hjemmeeksamen

Hos litteraturvitenskap på Det humanistiske fakultet (HF) ved UiO har de valgt å beholde hjemmeeksamen.

– Litteraturvitenskap er et tolknings- og ferdighetsfag. Skoleeksamener passer bedre for kunnskapsorienterte spørsmål, sier Inger Østenstad, førsteamanuensis i allmenn litteraturvitenskap ved Institutt for litteratur, områdestudier og europeiske språk.

Hun sier at det krever litt ekstra tankevirksomhet å lage eksamensoppgaver som studentene ikke kan finne ferdige svar på, men at sånn var det også før.

– På grunnnivå er tekstene vi skriver om allerede gjennomkommentert og -fortolket. Tidligere kunne man gå på biblioteket eller søke på internett for å finne disse tekstene omtalt. Så på en måte har ikke situasjonen endret seg, sier Østenstad.

Det er viktig å ivareta de som ikke presterer best under en seks timers skoleeksamen

Tomine Eiesland Spæren, utvalgsmedlem og studentråd for privat rett i JSU ved UiO

Selv om KI stadig er i utvikling, er hun ikke bekymret for at det skal ta helt over.

– Vi må tro på at en tekst aldri er ferdiglest. Vi har en sterk tro på at faget vårt trener opp en type kompetanse som det alltid vil være bruk for, sier Østenstad.

Hun sier at KI-bruk kan være nyttig for studentene senere i arbeidslivet for å spare tid, så hun synes ikke det er noe farlig at studentene lærer seg å bruke det. Men de legger ikke opp til det i faget.

– Det har vi ikke kompetanse til heller. Det bør være en standard for hvordan man kan oppgi at man har brukt KI, for eksempel korrekturlesning, sier Østenstad.

UiO oppgir på sin nettside at man skal være tydelig på hvordan KI-verktøy er brukt, men de oppgir ikke en standard for hvordan man kan gjøre det.

Etterspør bedre opplysning

– Jeg synes ikke at man skal endre eksamensformen. Man får mye større læringsutbytte av å gjøre ting selv istedenfor å bruke KI, selv til enkle ting som korrekturlesning. Derfor er det studentenes eget ansvar å ikke bruke KI på eksamen, sier Mathilde Vagstein Omholdt som tar en bachelor i allmenn litteraturvitenskap ved UiO.

Hun mener også at litteraturen er veldig menneskelig, og at hun aldri ville brukt KI til oppgaveskriving. KI mangler kunnskap når det gjelder tekster og informasjon som ikke er lett tilgjengelig. Derfor tror hun ikke KI er en trussel for litteraturstudiet.

– Vi har testet ut KI til å oversette en komplisert engelsk brevroman fra 1700-tallet, men da bare lyver KI og finner opp ting som ikke eksisterer, sier Omholdt.

I stedet for at fakultetet legger opp til KI-bruk i undervisningen, etterspør hun bedre opplysning om andre verktøy man kan bruke istedenfor KI.

– Jeg er kritisk til KI, men jeg tror ikke det finnes et rett svar på bruk av det.

Jeg følte at jeg ikke ble tatt seriøst, og at det var så upersonlig for dem

«Maria», tidligere masterstudent

VERKTØY: Da «Maria» gikk til psykolog hos SiO, savnet hun verktøy som gjorde hverdagen enklere.

Anklaget for å lese fra manus av SiO-psykolog

Den tidligere masterstudenten «Maria» følte ikke hun fikk hjelp da hun gikk til SiOs psykolog. – Lykkes ikke alltid, svarer SiO.

Psykisk helse

Tekst Nora Geiran Dingstad
Illustrasjon Sofia Larssen

– Jeg savnet empati og medmenneskelighet. Når man allerede sliter psykisk, har man særlig behov for det. Man har lyst til å føle seg sett, og det følte jeg aldri hos SiO.

Det sier «Maria», en tidligere student som Universitas har snakket med. Hun skrev mastergrad våren 2025. Våren 2024 tok studenten kontakt med SiO psykisk helse, via et skjema.

– Jeg fortalte om hva som hadde skjedd i fortiden, hvordan jeg hadde det akkurat da og hvordan dette gikk tungt ut over mastergraden min, og hverdagen min generelt. Det var tungt for meg å bare eksistere, forteller eks-studenten.

Maria er ikke hennes virkelige navn. Av hensyn til temaet og detaljene i denne saken, holdes hun anonym.

Ble anklaget for å lese fra manus

Hun ble tatt inn til en behovssamtale med en psykolog over Zoom. Denne samtalen beskriver «Maria» som kald og upersonlig.

– Jeg prøvde så godt jeg kunne å fortsatt være åpen om hvordan

SiO psykisk helse

+ SiO psykisk helse har kurs, aktiviteter, samtale- og gruppetilbud og mulighet for å stille anonyme spørsmål på nett

+ Tilbudet har 31 årsverk bestående av psykologer, psykologspesialister, psykiatere, psykomotoriske fysioterapeuter, kliniske sosionomer og pedagoger

+ Ventetiden på individualterapi hos SiO psykisk helse er i gjennomsnitt 16 dager

Kilder: Klinikksjef for SiO psykisk helse, Anne Karin Mullally og SiO.no

jeg følte meg og svare på spørsmålene han lurte på. Han spurte meg blant annet om jeg hadde selvmordstanker, og da sa jeg «nei, men jeg har til tider ikke lyst til å leve heller», det var så ille.

På et tidspunkt i samtalen skal psykologen ha spurt om «Maria» leste opp fra et manus, fordi hun så mye ned mens hun pratet, forteller hun.

– Da ble jeg litt satt ut. Jeg var jo i en veldig sårbar posisjon, og snakket om noe som påvirket meg i det daglige. Da er det ikke så rart at jeg er nervøs og ser litt ned. Dessuten var dette en samtale

over Zoom, der man ikke kan ha øyekontakt.

Hun mener dette oppsummerer opplevelsen av behovssamtalen med psykologen hos SiO psykisk helse.

– Jeg følte at jeg ikke ble tatt seriøst, og at det var så upersonlig for dem.

– Fikk nesten ingen verktøy

Universitas har sett bekreftelse på at eks-studenten har gått til samtaler hos SiO psykisk helse i perioden hun beskriver. SiO psykisk helse og de aktuelle ansatte er blitt forelagt kritikken som fremkommer i denne artikkelen.

I en e-post til Universitas svarer klinikksjef for SiO psykisk helse, Anne Karin Mullally, at de er lei for å høre at eks-studenten ikke har følt seg møtt på en god måte.

«På grunn av taushetsplikten kan vi ikke kommentere enkelt saker. På et generelt grunnlag kan vi si at det er viktig for oss at hver student føler seg sett og hørt av oss», skriver hun.

Etter behovssamtalen ble den daværende masterstudenten tatt inn til ukentlige samtaler med psykolog. «Maria» sluttet i desember 2024, fordi hun ikke følte at samtalerne hadde noen nytte.

– Jeg måtte alltid fortelle veldig mye og fikk nesten ingen verktøy som kunne hjelpe meg i hverdagen. Jeg følte heller ikke at psykologen helt forstod meg.

Fryktet reaksjoner hvis hun sa fra

I tillegg til psykologen hun hadde regelmessige samtaler med, snakket «Maria» med en SiO-lege. Dette legebesøket var i utgangspunktet på grunn av fysiske helseplager, men eks-studenten forsøkte også å ta opp søvnplager, noe hun også hadde snakket med sin opprinnelige lege om. Også i dette besøket beskriver hun at hun ble møtt med en upersonlig og oppgitt tone.

– *Prøvde du noen gang å si fra om at du ikke synes det funket? Eller å ønske deg noe fra psykologen?*

– Jeg tror jeg var så redd for at det ville blitt sett på som at jeg ikke hadde et behov for hjelpen deres. At hvis jeg sa at dette ikke

Det var tungt for meg å bare eksistere

«Maria», tidligere masterstudent

funket, ville de svare at «ja, okei, men da trenger du kanskje ikke hjelp da».

«Maria» ønsket å bli tatt seriøst i samtaler med psykologen, og opplevde at hennes problemer ble sett på som ikke-legitime.

– Også ønsket jeg meg at jeg ikke bare brettet ut om alt som plaget meg, men at jeg fikk reell hjelp og verktøy jeg kunne bruke i hverdagen. Og at jeg fikk hjelp

til å sette ord på hva som plaget meg, og hvordan alt henger sammen.

Vil møte alle på god måte

På spørsmål til SiO psykisk helse om de har et kulturproblem, er svaret fra Mullally:

«Vi får mange positive tilbakemeldinger fra studentene, men det betyr ikke at vi alltid lykkes. SiO psykisk helse har 18–20.000 konsultasjoner i året. I tillegg er det opp mot 40.000 konsultasjoner hos legene. Målet er uansett å møte alle på en god måte».

Klinikksjefen forklarer at studenter som ønsker hjelp fra SiO psykisk helse henvender seg via et skjema som sendes inn via Helsenorge. Dette blir grunnlaget for hva slags hjelp de får.

«Alle studenter som henvender seg til oss får individuell vurdering og anbefaling om hva slags tilbud som passer best, enten dette er individuell én-til-én-samtale, gruppebehandling, kurs eller time hos fastlegen for å henvise til DPS (distriktpsikiatriske senter, red. anm.)», skriver Mullally.

– *Har SiO-psykologer den kunnskapen som er nødvendig for å håndtere de utfordringene som den aktuelle studenten hadde?*

«Det stilles høye krav for å kunne praktisere som psykolog i Norge. I SiO Psykisk helse har vi et godt, tverrfaglig team som har høy kompetanse og stor interesse for faget», avslutter Mullally.

LOST IN TRANSLATION:
The Boundaries of

Arthur – Guō Jǐnyuè
– 郭锦岳 (28) reflects
on the use of English
names among Chinese
students who move to
western countries.

Identity

Tekst Sara Segura Escribano
Foto Shilan Sari

It isn't uncommon for students to struggle with feeling a sense of belonging when moving abroad to a different country. For Chinese internationals, this belonging sometimes comes in the form of a new name.

This practice has changed widely in the last decades, as observed by Mette Hansen – a Chinese Studies Professor at the University of Oslo (UiO).

– In the last ten years, approximately, it looks like it has become more of an active choice or an active rejection. If we look back to the 80s and 90s, it was something you did because you were assigned this name and you were in a way expected to use it, says Hansen.

As such, it has evolved from a predominant practice into a mixed panorama, where some will choose to have their Chinese name only, and some will choose to re-name themselves.

Arthur – Guō Jǐnyuè is part of this latter community.

The true origin behind anglicized names

When asked to introduce himself, there's brief hesitation and soft laughter followed by a silence, which shows the irony of the situation.

– My name is... Arthur. Or my Chinese name is Jǐnyuè.

Jǐnyuè did his undergraduate studies in China and moved to the United States for his Master's. Afterwards, he landed a job in Shanghai, and in 2023, he got a PhD opportunity at the University of Oslo. But as he describes, his anglicized name came long before his studies in America.

– Back in China, the job for the English teacher in the very first class is to pick an English name for each kid, which is where most of us got our English names. So, it's actually way earlier than when I moved to the States. My kindergarten teacher named me Michael, and my primary teacher gave me Arthur.

Arthur reports that there was

DIFFERENCE: For Guō Jǐnyuè his Chinese name carries certain manners that are absent in «Arthur».

of Identity

no pressure from family or friends, but he acknowledges the role of Chinese education in his decision, as he says:

– At school, we were sort of trained to use our English names whenever we were speaking English. So, I just picked up a name that I had already been using.

Although his anglicized name originated in English-speaking settings, its use quickly expanded both over time and overseas.

– My high school friends referred to me as Arthur, and some don't even know my real Chinese name. Even the Chinese friends I met in the States call me Arthur. I also wonder if they actually know my Chinese name.

As Arthur describes, the boundaries between «Arthur» and «Jǐnyuè» is blurred.

What's in a name?

As Jǐnyuè's awareness has sharpened, he has noticed that reactions to his name(s) often reveal more about the others than about himself. He describes how «I'm Arthur» or «I'm Jǐnyuè» can evoke distinctive responses:

– The more ignorant people don't even care about your foreign name. However, there are indeed many people who are respectful towards your culture, but it's really hard for them to memorize your name, and they just forget about it.

Mispronunciation has also been evidenced through these interactions, conveying a bit more than just a simplistic slip, and tracing a gradual process of getting used to being slightly misunderstood.

– I barely get my name correctly pronounced.

Arthur describes this experience as a curve that goes back to the starting point.

– At the beginning, I didn't feel offended. I just didn't realize they were calling my name. At one point though, I did feel upset, it began to feel a bit disrespectful. Says Arthur, and adds:

– But now, maybe due to the Norwegian pronunciation, I know that they're referring to me. I got used to it, and I don't feel that bad anymore.

Both a real name

Arthur takes a stance on what he believes to be intrusive and acceptable from others, drawing a line between curiosity and attitudes undermining his identity.

– Some will just ask, «What's your real name?», and to be honest, I feel like that question is a bit offensive. Even if the name Arthur is picked by me, you can't just say

that that isn't my real name; it's a name that I also identify with.

When asked about what would be appropriate to say instead, Jǐnyuè explained:

There are certain restrictions and social norms when we're back in China, and the English name is less related to them

Guō Jǐnyuè, PhD candidate

– In Norway, I met many people who asked the question in a more acceptable way. Like, «Do you have a Chinese name?». I

In the process of negotiating his identity across cultures, he has also found understanding in his autonomy to choose how to be

student ID card, it's still Jǐnyuè. But when I get a badge at conferences, then I write Arthur again before Jǐnyuè. It's kind of like moving back and forth.

The cultural significance of Chinese names

In China, names aren't arbitrary labels but carefully constructed symbols. «锦岳 /Jǐnyuè/» is designed following the five-element theory, a popular Chinese folk belief that correlates date of birth with elements. According to it, Jǐnyuè lacks metal [金] and earth [土], hence, those characters are merged into his name.

金 → 锦

土 → 岳

– Another reason I chose to let people refer to me as Arthur is that the Latinization of my Chinese name (Jǐnyuè) is less connected to my personal identity. I'm con-

that's the name I chose. But now, I've been abroad for five years, and I start to feel like it creates a separate identity of myself.

It was a quiet but odd realization, the moment that Arthur noticed that his Chinese name had almost disappeared from his everyday life interactions. He says:

– After I came to Oslo, there was one day I just suddenly realized that no one in my real life is ever calling me by my Chinese name. Everyone's referring to me as Arthur, and all the memories that are linked to Jǐnyuè are sort of fading away.

Jǐnyuè elaborates further, pointing out this realization as a common trend among his circle.

– I've seen that many of my Chinese friends who are abroad started to feel this. After a few years of using the English name, people have this realization that the other will probably fade out completely if they don't do anything about it.

The future direction of «Arthur» and «Jǐnyuè»

Despite the recent mindset switch due to his worry of losing sight of «Jǐnyuè», he wonders what it means to carry both names into his future.

–I'm not sure if I should completely drop «Arthur» because I wouldn't say it's foreign or external to me. I don't feel it's in any way not myself. My ideal case would be if both could coexist equally, but that depends on how much respect people have towards this different culture.

Putting both experiences into perspective, Jǐnyuè balances out the opportunities and limitations of attempting a cross-cultural continuity of both names.

– I do think that in Norway people are in general more respectful to foreign cultures, at least compared to the United States. But in terms of people's actual Chinese cultural knowledge, it's complicated. If you don't have this, I can't explain how my Chinese name works to you.

In the end, Arthur 郭锦岳 leaves a reminder to other Chinese students who live abroad that the equilibrium between recognition and authenticity is a personal journey.

– You have a higher chance of being remembered by people if you pick an English name. But even if that's the case, it's completely on your own to decide if you want an English name or not, because your Chinese name is also very important and has many values.

connected to the Chinese characters, and we never used the Latinization version while growing up.

He reflects on his split identity between «Arthur» and «Jǐnyuè», as each seems to bring out subtle differences in his behaviour, as they correlate to different parts of his life:

– I will slightly adjust my behaviour, especially if someone calls me Jǐnyuè. There are certain restrictions and social norms when we're back in China, and the English name is less related to them. But I do feel equally free when I am called both names.

Jǐnyuè also worries about being out of touch with his cultural identity and heritage, as he notices:

– When I started to use Arthur, it felt completely fine because

ACADEMIC: Guō Jǐnyuè moved from China to USA and is now doing his PhD at UiO.

think that's a valid question I would be happy with.

Arthur also describes how he, as a student, managed to combine

addressed by his direct community in Oslo. As he states:

– When I first came here, my supervisor also asked me if I pre-

I barely get my name correctly pronounced. At the beginning, I didn't feel offended. I just didn't know they were calling me

Guō Jǐnyuè, PhD candidate

these two names within the Norwegian education system.

– I didn't get to officially choose a preferred name at UiO. I got Arthur in my profile page, but on my

ferred the name Arthur, because our lab had one Chinese student before me, and he just went with his Chinese name for the entire time.

FEATURE

Featureredaktør:
nilsjakobnydal@gmail.comNils Jakob Nydal
957 03 199

41 tastetrykk for å skrive «jeg elsker deg<3»

Å gå *cold turkey* og bytte ut smarttelefonen med en dummere en, viste seg å være lettere sagt enn gjort. Velkommen til min Nokia-dagbok.

Teknologi

Tekst Johanne Ringøen
Illustrasjon Maria Mogens

En lørdag i september sto jeg i Viking-skipet på Hamar, på Fæbrik-jentenes store arrangement «Fæbrikstad», da min kjære iPhone takket for seg. Midt i en hall på 22.000 kvadratmeter følte jeg meg hjelpeløs, og var nære på å bli det barnet som ropes opp på høyttaleren fordi hun ikke finner moren sin.

Jeg har aldri vært fristet til å bytte over til «dum telefon» permanent. Blant annet fordi jeg elsker å tekste, jeg elsker Instagram, og jeg elsker tilgjengeligheten til musikk, podkast og nyheter. Men, når skjermtiden min er på to timer etter en dag på lesesal, er det behov for å gjøre noen tiltak. Jeg valgte/var tvunget til å gå *cold turkey*, og byttet fra iPhone til Nokia. Målet var å klare to uker.

Lenge leve ikonet

Jeg fant først en rosa Nokia flip-telefon som jeg gjerne ville ha, men den kostet 1200 kroner. Det fikk være grenser for hva dette prosjektet skulle koste. Dessuten er jeg litt opptatt av miljøet, så da ble det Finn. Men allerede her oppstod første problem: Jeg måtte logge inn med BankID, og jeg tenkte umiddelbart at dette blir to lange uker. FAEN, ropte jeg.

Dette var bare begynnelsen – fordi å fjerne seg fra en smarttelefon viste seg å være enda mer komplisert.

Jeg logget meg inn med min roomies Finn-konto og fant en type som solgte en Nokia til 400 kroner midt i Oslo. Du vet, en sånn sort og litt sølv flip-telefon som sklir rett inn i Y2K-stilen. Dagen etter dro jeg og hentet den.

Drømmen om å være et 2000-talls ikon, akkurat som Barbie, gikk fort i tusen knas da det viste seg at telefonen ikke funka. Så da dreit jeg i Finn og kjøpte en ny gull Nokia 3210 med usb-c lader, Snake og 4G og satte i gang. «Lenge leve ikonet» sto det på nettsiden. *Let's go!*

Jeg satte noen regler for eksperimentet. Hvis jeg skulle gjøre dette skikkelig, ville jeg også ta pause fra alle Meta-appene. Ingen Messenger, Facebook eller Instagram. Heller ikke på macen. Og jeg skulle føre dagbok. Hvor vanskelig kunne det være?

Dag 1

Jeg våknet opp av kraftige vibrasjoner og en skarp alarm fra min nye, gule Nokia klokken kvart over åtte. Verken alarmlyd eller volum hadde jeg klart å justere. Jeg var spent og positiv, men det tok kort tid før første frustrasjon oppsto. Jeg glemte lommeboken hjemme, så jeg fikk ikke kjøpt verken bussbillett eller kaffe. Dårlig start på dagen! Og da jeg kom på Blindern klarte jeg ikke å koble på UiOs Eduroam, så da dro jeg hjem. En ok minus start på prosjektet.

Dag 2

Tok banen feil retning. Skulle fra Jernbanetorget til Blindern, og det burde jo ikke være så jævlig vanskelig. Var flau da jeg spurte om hjelp, men som en nyinnflyttet IFO er jeg vel unnskyldt. Senere på dagen brukte jeg en halvtime på å lete etter kodebrikken min. Det var *ikke* lett.

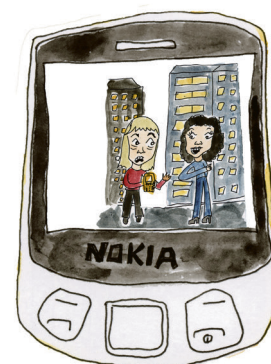
Dag 3

Måtte tidlig innse at Meta er et fengsel man ikke kommer ut av, og at to uker uten Messenger var altfor ambisiøst. Det er her sjefen skriver til meg, og det er her jeg får livstegn fra broren min i Nepal. Regelen endres: Jeg kan sjekke Messenger på kvelden.

PS: Hvis du syns dette er for slapt, kan du prøve selv, og så snakkes vi etter det.

Dag 4

Det er umulig å skrive meldinger på tastetelefon når man er full.

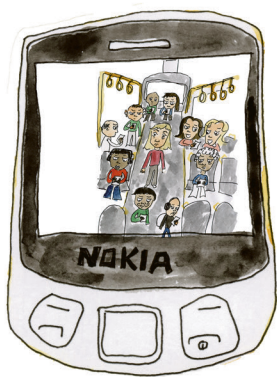
Dag 5

Måtte spørre en nybakt mamma på Sagene om hjelp til å finne veien til en venninne. Viste fram den gule nokiaen og hun syntes det var riktig så artig å høre om prosjektet mitt. Tilfeldig mellommenneskelig kontakt kan faktisk være hyggelig.

Dag 6

Jeg har Instagram- og Google Maps-abstinenser. Har FOMO og vil se storyer fra Byarm og sende reels til vennene mine. Man kan altså få FOMO både med og uten Instagram! Dessuten begynner jeg å føle meg litt ensom. Jeg savner å tekste, spesielt med kjæresten min som jeg er i langdistanseforhold med.

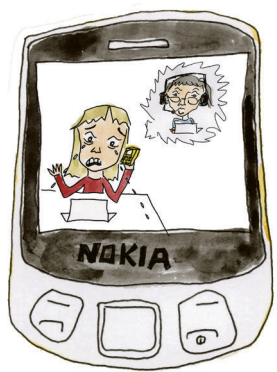
Jeg begynner også å bli lei av å ta buss uten underholdning, og er i daglig konflikt med meg selv om jeg vil bli hun som leser Dostojevskij og avis på bussen, eller ikke. Ender som regel opp med å la det ligge i sekken, og heller lytte til andres samtaler.

Dag 7

Halvveis. I dag har jeg grått på telefonen med en IT-dame fordi jeg ikke kom inn på Canvas uten Microsoft Authenticator, og følte meg så sykt teknisk inkompetent. IT-damen var heldigvis pedagogisk og rolig: «Det går fint, Johanne, dette skal vi fikse», og hjalp meg med å laste ned noe greier. Jeg tørket tårene, sa tusen takk, og fikk levert oppgaven min til tiden.

Har også begynt å tenke over at jeg ikke har hørt på verken musikk, radio eller podkast på en uke. Jeg liker det ikke.

Dag 8

Etter å ha tatt buss i feil retning to ganger måtte jeg ringe til roomien min, og var helt på gråten over at jeg ikke fant riktig buss, eller busstopp hjem.

Begynner dog å føle på en rar ro, og selv om jeg egentlig ikke vil innrømme det, syns jeg kanskje det er litt deilig. Føler meg som en 14 år gammel gutt som har blitt tvunget til å lese en bok av moren sin, og ikke tør å innrømme at det faktisk er litt spennende.

Dag 9

Var i skikkelig dårlig humør på vei til en middag og alt jeg ville var å høre på «Primadonna» av Marina.

Har også innsett at jeg aldri har vært så lenge uten Instagram siden jeg fikk appen i 2013. *What the fuck.*

Dag 10

Trening uten musikk begynner bare å gjøre meg sur, og det er vanskelig å abstrahere fra gutta som smeller 150 kg i bakken og roper «Arhhh». Savner også musikk på lesesal, men at jeg i dag kunne høre musikken og nynning fra hun ved siden av hjalp litt. «It's a quarter after one, I'm all alone and I need you now». *Yes, please.*

Dag 11

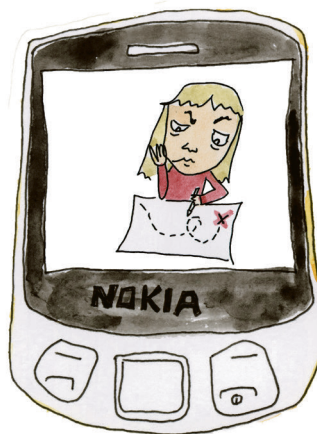
I dag har det vært eksplosjon på Bislett. Det faktum at jeg ikke fikk med meg at det skjedde vet jeg ikke om er en god eller dårlig ting da jeg er en litt bekymra type. Men at jeg ikke fikk med meg at Charlie Kirk var blitt skutt før dagen etterpå, syntes jeg var pinlig. Jeg fikk heller ikke med meg at Erna Solberg gikk av, selv om det skjedde for en uke siden. Begynner å føle at jeg har bodd under en stein de siste elleve dagene.

I dag var jeg også kakeansvarlig på korøvelsen. Det fikk jeg heller ikke med meg. Sorry!

Dag 12

Jeg er lei av å skrive veibeskrivelser på lapper. Dessuten funker det ikke. I dag måtte jeg få hjelp av et par, tipper de var på første date, til å finne Kunsternes hus. Det var dritflaut fordi jeg sto i Staffelds gate og kikket rett på Slottsparken. Det burde jo ikke være så dritvanskelig, men de endte likevel opp med å følge meg hele veien.

Dag 13

I dag dro jeg til Storo Storsenter for å kjøpe ny iPhone. På vei inn på senteret merket jeg at jeg gledet meg skikkelig, på en sånn barnslig måte, men på vei ut var jeg rar i kroppen. Vil jeg egentlig si farvel til min gule Nokia?

Dag 14

Begynner å reflektere over skjermtid. Hører fra noen at Linnea Myhre har startet opp et prosjekt hvor man skal redusere ens skjermtid, og der vinner jeg. Skjermtiden min har vært null timer og null minutter de siste to ukene. Likevel har jeg jo brukt tid på mobilen. Det tar blant annet dritlang tid å skrive meldinger – 41 tastetrykk for å skrive «jeg elsker deg<3.»

Dag 15

Det blir en ufrivillig dag 15. Grunnet tekniske problemer fikk jeg ikke den smarte telefonen til å funke. Det betød 8,5 time bilsyk i buss til København, med øynene plantet på veien. Det unner jeg ingen.

Dag 16

Nå er jeg ferdig, og sitter med min nye iPhone 16 i hånden. Jeg syns det er flaut å innrømme, men jeg føler meg mer avslappet nå, med den lysende skjermen foran meg. Kanskje det er sånn folk som prøver å slutte med snus har det når de tar første snus etter to uker pause? Ikke vet jeg, men jeg har mer sympati og forståelse for dere som prøver å slutte, etter dette prosjektet. Det hadde jeg ikke før.

Likevel har det jo også vært litt avslappende, til tider, å ha dum telefon, og i perioder har vi vært venner. Å bli tvunget til å finne annen underholdning enn musikk, podkast og scrolling har i hvert fall vært sunt for meg. På morgenen har jeg lest papiravis og bok, og jeg har funnet glede i å sitte og spise havregrøten min i stillhet, alene. Men jeg trenger ikke å gjøre det hver dag.

Det har ikke vært lett, men konklusjonen er jeg likevel ikke i tvil om:

Kjære Nokia 3210. Jeg slår opp. Men det er ikke deg, det er meg.

universitas@universitas.no

KULTUR

Kulturredaktør: **Herman Osnes Opdal**
herman-oo@hotmail.com 413 69 109

ARRANGERER BLACK HISTORY MONTH NORGE:

– Det er normalisert
å være passiv

FORSKER OG AKTIVIST: Universitas møter Michelle Tisdell på Nasjonalbiblioteket, hvor hun jobber som forsker.

Black Lives Matter

- + Organisasjonen Black Lives Matter (BLM) ble opprettet i 2013 i USA
- + Den politiske bevegelsen oppsto som en respons på drapet av 17 år gamle Trayvon Martin. Han ble drept i 2012 av nabolagsvakten George Zimmerman i den amerikanske delstaten Florida
- + Organisasjonen jobber mot politivold og systemisk rasisme
- + Drapet på George Floyd i 2020 vakte stor oppmerksomhet og fikk raskt internasjonal støtte, med demonstrasjoner og trendene emneknagger verden over
- + 67 % av amerikanerne støttet BLM-bevegelsen i 2020. Studier viser en nedgang til 52 % i dag
- + 57 % av voksne afroamerikanere sier deres forhold til politiet er det samme som før drapet på Floyd. En tredjedel mener det er blitt dårligere

Kilde: Blacklivesmatter.com, NRK, Howard University, Pew Research Center

Black History Month feires ikke bare i USA. Nå arbeider Oslo-studenter frivillig for å skrive afrodiasporisk kultur og identitet inn i Norges kulturhistorie.

BHMN

tekst Bahja Omar Ali
foto Sigrid Ewing

– Jeg innså at vi ikke engang snakker om rasisme. Og det var veldig trist hvor langt bak vi var.

Det sier Maria Grazia Ines Habiyambere. Hun studerer lyd- og musikkproduksjon ved Noroff, og har vært med på å arrangere høstferieprogrammet til Black History Month Norge (BHMN). Arrangementet er inne i sitt sjette år. Oslo kommune finansierer organisasjonen, og medlemmene beskriver arbeidet sitt som 90 prosent frivillig.

Årets tema i BHMN er *Afrika og diasporaen – levende historie*. «Diaspora» betyr spredning og omtaler grupper bosatt utenfor deres opprinnelige hjemland. Diasporiske grupper har ofte en felles etnisitet og/eller kultur. Men nesker med afrikansk opprinnelse er blitt spredt rundt om i verden gjennom historien, og det afrodiasporiske omfatter deres felles afrikanske kulturarv.

Vi skruer tiden tilbake til sommeren 2020. I mylderet av koronaregler og munnbind, så vi den økende interessen for *Black Lives Matter*-bevegelsen (BLM) både nasjonalt og internasjonalt. Det var svarte bilder i feeden, og

ANTIRASISTISK ARBEID I NORGE: Ruth Reese var en afroamerikansk artist og antirasist. Reese flyttet til Norge i 1959 og referees til som en av de første etablerte svarte artistene i Norge.

flere tusen demonstrerte i Oslo gater. En flom av informasjon og debatt om rasisme preget det offentlige ordskiftet.

BLM-hype?

De svarte firkantene er nå dyttet ned i Instagram-feedene. Er interessen for BLM blitt mindre? Habiyambere har kjent på mindre interesse.

– Når det kommer til svart identitet, svart tilhørighet og svarte rettigheter i Norge, var 2020 definitivt en vekker. Da lærte jeg om dansk-norsk kolonihistorie. *Wow, Oh my God!* tenkte jeg – vi snakker jo ikke engang om rasisme i Norge, sier Habiyambere.

Habiyambere legger til at drapet på Trayvon Martin i 2012 var starten på hennes engasjement for svartes rettigheter i norsk kontekst. Hun presiserer at hennes «wake-up call» handlet om det hun mener er et lavt nivå i rasismedebatten og den manglende kunnskapen om historien i landet.

«Kongolandsby» og slavehandel

Michelle Tisdell, fagansvarlig hos BHMN, forteller imidlertid at responsen i stor grad har vært positiv.

– Jeg har ikke opplevd noen

Oh my God! Vi snakker jo ikke engang om rasisme

Maria Ines Habiyambere (23), lyd- og musikkproduksjonsstudent

stagnering i responsen siden 2020. Engasjementet er fremdeles stort, mener hun.

Black History Month er en amerikansk tradisjon for å hedre afroamerikansk kultur og historie. Mørkhudede i Norge har imidlertid en annen historie. Habiyambere sier at det er viktig å ikke

Det er jo ikke slik at arrangementene kun er for svarte folk

Maria Ines Habiyambere (23), lyd- og musikkproduksjonsstudent

tro at mørkhudede bare kom til Norge på 1960- og 70-tallet som immigranter. Hun understreker at vi må huske på Norges involvering i og historie med rasisme, også før arbeidsinnvandringen på 1960- og 70-tallet.

Danmark-Norge var blant annet involvert i den transatlantiske slavehandelen frem til 1850. I likhet med andre europeiske land som Belgia, Frankrike og Tyskland, hadde Norge «dyrehager» med mennesker. I 1914 feiret Norge 100-årsjubileum med utstillingen Kongolandsbyen. Her ble 80 kongolesere stilt ut, både voksne og barn, i fem måneder ikledd sine tradisjonelle drakter. «Landsbyen» hadde 1,4 millioner besøkende.

Mangfold og svart identitet

Sosiologiprofessor ved Universitetet i Oslo (UiO), Mette Andersson, jobber for tiden med et prosjekt om antirasisme i Norge.

Andersson skriver i en e-post til Universitas at det er viktig å ha et prosjekt der man minnes historier

og transnasjonale relasjoner på tvers av den afrikanske diasporaen.

Andersson forklarer at BHMN følger i sporene til andre organisasjoner som tidligere fokuserte spesifikt på ungdom som vokser opp i Norge med afrikansk bakgrunn.

– Et av målene den gang, som nå, var å utvide forståelsen for svart identitet og historie og å gjøre ungdommer stolte av sin afrikanske bakgrunn og tokulturelle identitet, sier Andersson.

Andersson forklarer at hun har sett endringer i hvordan akademia og offentligheten forholder seg til kolonihistorie og rasisme de senere årene. Hun sier at det siden 2019 er kommet flere initiativer fra akademia til å diskutere dekolonisering.

Man må ikke distansere seg, spesielt her i Norge

Maria Ines Habiyambere (23), lyd- og musikkproduksjonsstudent

– Den offentlige debatten etter BLM i 2020 åpnet et rom for å diskutere rasisme på en annen måte enn tidligere, sier hun.

– Ingenting er apolitisk

– Det er jo ikke slik at arrangementene er for svarte folk, sier Habiyambere.

Tilbake hos BHMNs arrangører forklarer hun og Tisdell BHMN-arrangementene er for alle, og sier det er viktig med mangfold. Habiyambere understreker viktigheten av antirasisme.

– Ingenting er apolitisk. Du kan alltid jobbe antirasistisk i hvilken

som helst form, sier hun, og legger til:

– Man må ikke distansere seg, spesielt her i Norge. Her er det svært normalisert å være passiv, mener Habiyambere.

Arrangørene anerkjenner imidlertid at navnet kan gi inntrykk av å være kun for én gruppe. Sammenlignet med USA er den mørkhudede diasporaen i Norge annerledes både i kulturell tilknytning og identitetsforståelse, forklarer Tisdell. Hun mener at det ikke finnes noen definisjon på hva svarthet er, og at det blir «flatt» å gi en definisjon.

Til tross for interesse fra publikum og nye samarbeidspartnere er det fortsatt begrenset hvor mye de kan spre ordet. Det frivillige arbeidet får organisasjonen til å gå rundt.

– Vi har ikke råd til å betale for annonsering, forteller Tisdell.

– Det er ikke bare en svart kamp

– Jeg mener at hvis det er et arrangement som skal snakke om norsk kolonihistorie, er det kjempeviktig at hvite, etniske nordmenn kommer og lærer. For dette er deres

historie, sier Habiyambere. Hun mener det er viktig med et variert publikum for å få til en kollektiv bevisstgjøring. De håper engasjementet for BHMN vil fortsette å øke fremover. Tisdell understreker at kampen ikke bare handler om her og nå, men at man må se fremover.

– Svart, afrikansk og afrodiasporisk historie er for alle. For meg handler ikke BHMN bare om markeringer, men om å bygge fellesskap, kunnskap og varig bevissthet.

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.com

Edvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Heller strukturelle endringer enn å bo i Drammen!

For lenge siden, før oldemoren min gikk bort, sa hun en gang (bekymret heller enn kritisk) at: «dere har alltid noe å gjøre, et sted å være». Det mente hun var til forskjell fra hennes egen tid, da man ikke alltid hadde et sted å være, eller en telefon til å forstyrre.

For har vi ikke et sted å være, har vi garantert noen å svare, noe å planlegge, noe å jobbe på – eller annet. Samtidig virker det som vi notorisk *må* selvrealisere oss selv: Vi må være best, vi må være frie, vi må reise og være aktive, og vi må være selvsrealiserende – fordi vi i teorien kan. Den kjente tyske sosiologen Hartmut Rosa kaller det et «selvaktiveringsimperativ». Det er altså snakk om en paradoksall *tvang* til frihet – som resulterer i en form for ufrihet.

Er det vi som har endret oss, eller annet? Og hva er løsningen?

Nestleder Eline Kielland i Under Dusken mener i alle fall den 15. oktober at vi som er stresset og bekymret må gjøre «hyggelige ting». Hun skriver at vi skal skaffe oss verv, «men ikke fordi du må ha noe relevant på cv-en», heller: «Gjør det fordi det er gøy og lærerikt», og

«Velg et verv som lar deg være sosial og kjenne på mestring.»

Men over hele landet sitter unge som vil jobbe – og som ikke får muligheten. På søknad etter søknad får de svar om mangel på CV og erfaring. I økonomisk dyrtid, i hvert fall som student, og som boende i altfor dyre Oslo, har ikke de fleste råd til å ta på seg verv for moroskyld. Det er nok med studier, jobb på siden, og at du kanskje prøver være litt sosial og trene i tillegg.

Og ja, kanskje har hun en løsning, for som hun skriver: «Det finnes jobber, bare kanskje ikke midt i Oslo sentrum. Det går fint å bo i Drammen, selv om de kanskje ikke har kafeer med matcha latte eller utesteder som spiller folkeelektronika». Men Gud, jeg vil ikke bo i Drammen!

Så nei, jeg mener ikke løsningen på unges stressproblemer er å rette øya mot individet, og be det «gjøre litt hyggelige ting». Bo heller i Oslo, vær en irritert student som ønsker å gjøre opprør med makta, og krev strukturelle endringer og sånn!

Av Eddy

Ukas overhørt

Det er blitt produktivt å se film

- anonym

Det er et grønt flagg om man kler seg litt stygt innimellom. Da har man faktisk eksperimentert litt.

- fashionista

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

FOTO: ELINE NAGELLA

Demokrati er hva vi gjør det til

Demokrati tas ofte for gitt, men begrepet har endret mening gjennom historien og mister stadig sitt innhold.

Demokrati

Andres Romenstad Klaveness,
masterstudent ved Institutt for arkeologi,
konservering og historie

Hva betyr demokrati? Hva tenker vi om det, og hva slags betydning skal legges i det? Det virker kanskje lett eller selvsagt, men det er det ikke, og vi burde ikke ta det for gitt. Trump, Putin, Orban, Erdogan og ikke minst Netanyahu er ledere i land som kalles demokratier. Likevel kan man ikke akkurat si at disse landenes politiske utvikling kan kalles demokratisk.

Det snakkes mye om demokrati for tiden, men jeg mener ordet ser ut til å bli nærmest et tomt begrep, uten innhold – meningsløst. I den anledning tenker jeg det er verdt å se tilbake på demokratiets lange reise.

Ordet har eksistert lenge, men konteksten til ordet, hva som menes når noe kalles «demokratisk» har vært i endring hele tiden. Begrepet demokrati betyr så mangt, og det har en lang historie: fra antikk historie (bestående av styringsprinsipper vi i dag ikke ville klassifisert som demokratiske), til moderne betydning assosiert med tanker om utviklede samfunn og menneskerettigheter.

Før den franske revolusjonen var demokrati bare et spesielt historisk eksempel, langt fra en ideell eller ønsket styreform. Det eneste stedet folk var kjent med ordet «demokrati», var fra studier av antikken. Her ble demokrati fremstilt som det historiske eksempelet på et pøbelveld, hvor krigersk styre ble gjennomført av mengdens fordommer. Det var et eksperiment som hadde mislykket.

Men av den franske revolusjonen kom det viktige endringer i ordets betydning. Ikke fordi de revolusjonære innførte demokrati som styreform, men fordi i omtalen av revolusjonen ble ordene «demokratisering» og «demokrati» kastet mye rundt.

Folket endret maktfordelingen, og tiltakene som

ble innført skulle sikre folket den utøvende makten. Montesquieus maktfordelingsprinsipp var populært diskutert. Også i USA etter deres revolusjon og uavhengighet fra Storbritannia innsatte man i hver stat grunnlover som garanterte folkets rettigheter og innflytelse i staten.

Utviklingen ble kritisert av tilhengere til monarkiet (de konservative), og de revolusjonære ble ofte omtalt som «demokrater». I denne konteksten mentes det likt som i det antikke eksemplet. Altså var det snakk om pøbelvelde hvor den store uopplyste massen hadde røvet til seg makten.

Den negative assosiasjonen til «demokrati» og «demokrat» fortsatte riktignok inn på 1800-tallet, men som konsekvens av revolusjonene i både Frankrike og USA, hadde prosessen med å gjenskape betydningen kommet godt i gang. Her eksisterte ordet «demokrat» helt grunnleggende som motsats til ordet «aristokrat», og utfra denne forbindelsen fikk ordet sakte en bedre konnotasjon – fra politisk skjellsord til politisk kampord. De som var imot aristokrati, kunne betegne seg som demokrater. Radikal presse var de første ute med å ta eierskap til ordet for å skape agiterende innhold. Betydningen av ordet ble i økende grad tilknyttet reform, republikk og borgerlige rettigheter.

Demokrati og hva som forbindes med innholdet skapes gjennom historiske prosesser og definisjonsprosesser. For eksempel er ikke nødvendigvis «folkevalgt» lik demokrati, og høyredreiningen som utfolder seg i dag bringer oftest ikke med seg demokratiske tankegods. Trenden har snarere vært det motsatte.

Betydningen av demokrati og dets utseende er i konstant endring, og vi burde delta mer aktivt i diskusjonen om hva demokrati skal bety for å ha en definisjonsmakt over innholdet. På denne måten kan vi utvikle begrepet og stille folk til ansvar. Vi må for all del ikke sove.

debatt@universitas.no

Olja ut av Universitas!

Verden går til helvete, men det stopper ikke Universitas i å inngå økonomisk samarbeid med de som kjører oss utenfor stupet.

Equinor

Noah Myklebust Christensen og Sebastian Gabriel Øynes, på vegne av Den Grønne Studentbevegelse.

Siden våren 2025 har Universitas solgt sjelen til vår felles fremtids største trussel: oljebransjen. For 50.000 kroner gir ansvarlig redaktør Idun Kjøl Wiig Equinor fritt leide i å grønnvaske Oslos studenter.

Her er det bare å gratulere Equinors markedsavdeling for et godt salg: For usle 50.000 kroner når Equinor frem til tusenvis av

studenter og sikrer rekruttering av morgendagens talenter til landets sorte får.

Vi er mest av alt skuffet, for på denne måten kommer oljeselskapet seg på innsiden av lesesalen. Equinor går slik fritt i gjennom kanaler vi burde ha tillit til.

Universitas forklarer seg selv ved at de vil ha flere ben å stå på i det de beskriver som en usikker

økonomisk situasjon. Men må disse bena være fra en oljerigg?

Equinor vinner bare på dette gjennom å, for det første: grønnvaske seg selv, for det andre: få et omdømme hos unge som skal ut i arbeidslivet, for det tredje: skape tillit og legitimitet – og slik overtale gjennom attraksjon og overtalelse heller enn tvang.

Slik betaler Equinor gledelig for denne pakka for å komme på trykk i alles kjære studentavis.

Universitas' tilsynelatende klimaapati kan spores to år tilbake, til da daværende redaktør valgte

å legge ned avisas klimaseksjon. Klimaseksjonen hadde én dobbelside annenhver uke: Det kan neppe ha vært store kostnader de sparte på dette kuttet. Det er tydelig at det ikke sitter langt inne for

Hvordan er utsiktene for fremtidens journalister når Universitas allerede har gitt opp?

Universitas' redaksjon å ofre klimakampen på alteret.

Det er allment kjent at engasjement og politisk moral råtner etter hvert som man eldes, og hvor-

dan er utsiktene for fremtidens journalister når Universitas allerede har gitt opp?

Som sagt så går verden av hengslene. Vi som er unge i 2025 har en mildt sagt spennende fremtid foran oss. For å møte dette trenger vi håp, og vi trenger informasjon vi kan stole på – uten bånd til de som trekker verdenen vår ned i dass. Studentavisen vår, Universitas, kunne gitt oss begge deler. Dessverre prioriterer de blodpengene til Equinor over denne rollen. På tide å endre kurs, Idun Kjøl Wiig?

debatt@universitas.no

Mildt sagt forbanna

Det er klimakrise, for faen, og det virker ikke som om regjeringa har fått det med seg.

Statsbudsjettet

Juni Romero y Cordero Berg-Nielsen, leder av Grønn Liste

For to uker siden la regjeringa fram statsbudsjettet sitt for 2026 – et helt sinnssykt grått statsbudsjett. Regjeringa har satt av 15 milliarder kroner til klimavoter

i land utenfor EU, i stedet for å kutte sine egne utslipp. I tillegg elektrifiserer vi oljeplattformer, i stedet for å starte med en utfasing av oljenæringen.

Samtidig stemte studentene i Oslo for et grønnere Norge og en bedre studentøkonomi. Vi fikk derimot ingen av delene i årets statsbudsjett. Det er en skam!

Norge belager seg nå hyklersk på et kvotesystem for å kutte utslipp. Dette vil medføre en dobbel regning, som vi i framtida må betale, for vi blir uansett nødt til å kutte selv på et seinere tidspunkt. Regjeringa fører en kortsiktig, grå og usolidarisk politikk. For eksempel legger de opp til kun å ta

inn 100 kvoteflyktninger i en tid med folkemord, rekordmye kon-

Vi som unge burde være forbanna

flikt og klimaflyktninger. Vi som unge burde være forbanna.

Jeg ønsker heller en regjering

som klarer å ta vare på framtida vår, og det leverer i alle fall ikke Arbeiderpartiet. Derfor gjenstår det nå å bare håpe på grønne gjenomslag fra støttepartiene Rødt, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Shilan Sari

Ukas sitat:

KOLLISJON: Det ble klabb og babb i Bygdøy Allé da en stresset sjåfør på vei til ambassadefest glemte å sjekke eget ryggekamera.

Å idolisere Trump er som å tro at stripperen liker deg

- SV-student, så klart!

Anmelderredaktør:
juliakbueso@gmail.com

Julia Bueso
482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Dancing the conga – «Empire of Dirt»
En låt med glimt i øyet, men sørgmodig undertone, som gir meg følelsen av å sitte ved vinduet på en buss som kjører inn i en støvete solnedgang.

Martin Hazy, Angelo Reira, Kars, Space-wave – «Min Gjeng, Pt. 2»
Mørk, suggererende beat komplementerer rappernes upåklagelige flyt på denne låta.

Universitas advarer

ULD – «Vondt å vende»
Riktignok ikke ULDs mest slitsomme låt, men jeg krymper meg likevel av den krampaktige inderligheten.

Mia Berg, Bo Milli – «The City»
Klisjepreget tekst fremført med silkemyk vokal gjør dette til en glatt og motstandslos lytteopplevelse.

Plate:

Ikke en *guilty pleasure* engang

Justin Biebers nye album *SWAG II* er både for langt og for kjedelig. Gjør dette meg til en mannehater?

SWAG II

Hva: Album
Hvem: Justin Bieber
Sjanger: POP/R&B
Plateselskap: Def Jam Recordings

I oktober slapp Taylor Swift *The Life of a Showgirl*. Albumet har fått varierte anmeldelser, men ble slaktet av musikk-anmelderen i NRK, Even Samir Kaushik. Han ga terningkast to, beskrev albumet som en «uhyggelig opplevelse» og mente det var «stormannsgalskap satt til sukkersøt musikk». Kritikken fikk journalist og influenser Morten Hegseth til å rase både på Instagram og i podkasten Poprådet. «Dette mener jeg bunner i et slags kvinnehat», sa Hegseth i podkastepisoden. Ifølge denne logikken er jeg blitt mannehater.

I juli i år slapp Justin Bieber, uten forvarsel, nytt album. Albumet ble døpt *SWAG* (litt *two-thousand-and-late*, eller?) og besto av 21 sanger. Wow – de siste fire årene har han i hvert fall ikke ligget på latsiden. Det fikk vi bekreftet igjen i september. Da slapp han like så greit oppfølgeralbumet *SWAG II*, med imponerende 23 splitter nye sanger. Albumnavnet minner meg derimot kun om introen i «Boyfriend» fra 2012.

Biebers dobbeltalbum har ikke blitt omtalt av norske medier. Det ble derimot Swifts dobbeltalbum *The Tortured Poets Department: The Anthology*, som ble utgitt for ett år

siden. Den gang fikk Swift kritikk for å tyne fansen sin for penger. Denne kritikken har Bieber ennå til gode å få.

På to måneder har Bieber utgitt musikk på to timer og elleve minutter, og jeg kjeder meg mer og mer jo lenger i albumet jeg kommer. *SWAG II* er med andre ord et prakt-eksempel på kvantitet over kvalitet.

Bieber kunne med fordel halvert albumet. Men til tross for kjedelige partier, er produksjonen definitivt med på å løfte mange av sangene, takket være stjerneprodusenter og låtskrivere som Mk.gee og Eddie Benjamin.

Albumet starter lovende med sangen «SPEED DEMON». Biebers uttrykk er lett gjenkjennelig med sin nasale stemme og noen «ah, yeah» *ad libs*. Det kler ham, og hører hjemme på et Justin-album. Refrenget er fengende og budskapet i sangen forfriskende: «They try to say I'm out of my mind, but now they singing every line» går ut til alle som har spredt spekulasjoner om ham siden albumutgivelsen i 2021. Sangen blir likevel kjedelig når vi er litt over halvveis – noe som er gjennomgående i albumet. Sangene sliter med å holde energien helt ut.

«BETTER MAN» vil jeg hoppe over allerede før vi er halvveis. Men når den endelig er ferdig og «LOVE SONG» begynner, må jeg smile. Her er Bieber på hjemmebane. En skikkelig *love song* jeg kan vurdere å putte på *guilty pleasure*-spillelisten min.

Når jeg kommer til «I DO» er jeg spent. Synthen på starten gir meg litt Whitney-vibes, men når Bieber begynner å synge blir jeg nok en gang skuffet. Det høres ut som at han synger med slapt ansikt, lukkede øyne og en rynke i panna når han skal fremføre en skikkelig føle-føle-sang. Det treffer meg ikke. Det gjør heller ikke siste nummer på plata – et syv og et halvt

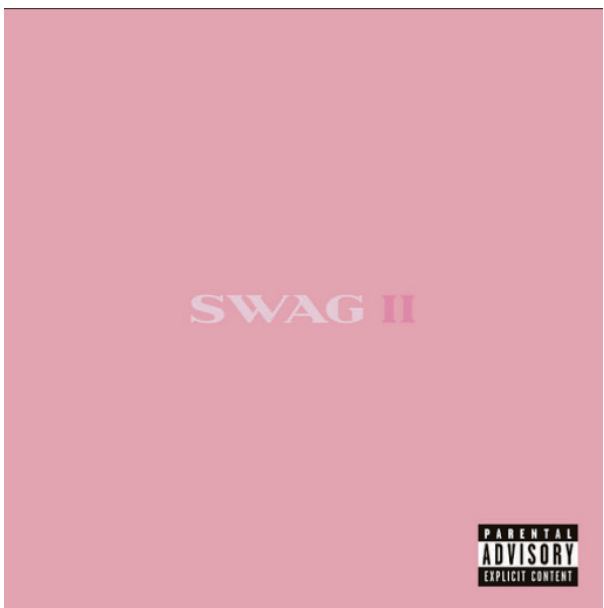

FOTO: DEF JAM RECORDINGS

minutters spor (!) av Bieber som holder en tale (!).

Dette albumet byr kort sagt på flere skuffelser enn overraskelser. Samir Kaushik kaller Swift stormannsgal, og jeg kaller Bieber det samme. Det er basert på over to underveldende timer med musikk – ikke mannehat.

Johanne Ringøen

anmeldelser@universitas.no

Sveve, gråte, danse!

Med *How Did I Wind Up Here?* trer Jouska bort fra sitt tidligere polerte elektroniske uttrykk, og formidler et mer nakent og melankolsk, men likevel pulserende lydbilde.

How Did I Wind Up Here?

Hva: Album
Hvem: Jouska
Plateselskap: Koke Plate
Sjanger: Shoegaze, Dreampop

På Jouskas andre soloalbum åpner hun døren inn til et rom der stillhet, skam og lengsel får være uforstyrret. Albumet føles som et dypt pust – et forsøk på å finne fotfeste etter at alt har sklidd ut av kontroll. Siden gjennombruddet med *Suddenly My Mind Is Blank* i 2023 har Marit Othilie Thorvik tatt steget bort fra en *slick* elektronika og mot et mer introspektivt og følelsesdrevet uttrykk. Resultatet er hennes mest menneskelige og sammenhengende verk til nå.

Åpningen «Courageous:Shy» setter tonen: lavmælt, men ladet. Vokalen er så nær beaten at den nesten visker seg selv ut, som om Thorvik ikke helt tør å bli hørt. Den tidligere utgitte singelen «Pierced.» står igjen som platens mest sentrale øyeblikk – en nesten ubehagelig ærlig låt om å ønske å bli sett, men samtidig frykte hva det innebærer. Den dunkende rytmen, som minner om Portisheads «It Could Be Sweet» fra deres ikoniske *Dummy*-album, og pauserom-

met mellom vokalen skaper en intens følelse av indre uro, og oppsummerer albumets nerve: motsetningen mellom å være eksponert og tilbaketrukken.

«Flower Moon» og «Why Won't You Talk To Me?» viderefører tematikken i et dreampop-aktig landskap som minner om The Radio Dept. og Beach House, men uten deres romantiske filter. Her er lyden mer ujevn – mer menneskelig og ekte. På «Liquid Red» lar Jouska følelsene boble over i et sjeldent dramatisk klimaks der hun synger som om hun prøver å rive seg løs fra seg selv. Rytmen minner veldig om Aphex Twins tidligere verk, og gir deg lyst til å ta på sprang! Den påfølgende «Season of Dread» er et annet høydepunkt – både i melodi og emosjonelt. Den tunge, nesten vinteraktige stemningen illustrerer at Jouska lykkes best når hun toner ned den elektroniske beaten, og gir instrumentene plass.

Midtveis skinner «California» som et forsiktig, nostalgisk glimt av lys. Det er en låt om å få puste, om å forlate mørket et øyeblikk. Dette videreføres til dels på «2003» – en *synthy* og Wii-musikk-aktig *interlude* som gir oss håp om lys i enden av tunnelen; men håpet er forgyldes. Mot slutten drar «I Let It Happen» og «Should Have Seen It Coming» oss tilbake i minnets tåke, og albumet lukker med resignasjon snarere en forløsning.

Til tross for å ha konstruert et dystert album i lyrisk forstand, oppnår Thorvik noe særegent; hun kombinerer det melankolske med en nedtonet, men likevel dunk-dunk-dunkende og pulserende rytme. Albumet inspirerer til å drukne i egne tanker, samtidig som man blir

sulten på å bevege seg. Selv på sitt mest dystre, som i «Pierced.» og «Liquid Red», finnes denne sjeldne kombinasjonen; dyp emosjonell tyngde formidlet gjennom rytmer som nesten tvinger kroppen til å bevege seg. Det er mesterlig gjort!

Spørsmålet i albumtittelen *How Did I Wind Up Here?* forblir til dels ubesvart, men kanskje det er poenget: Å stå i det, uten løsning, men med en form for erkjennelse.

Casper Ingebretsen Hauen
anmeldelser@universitas.no

FOTO: KOKE PLATE. ARTWORK FOR «HOW DID I WIND UP HERE» AV RUTH EMILIE RUSTAD MARTINSEN.

Ukas anbefaling

Lyv litt mer

Er man på fest med fremmede, vil man virke interessant. Plutselig står jeg der på vors, og en kunstnerisk mann av typen «Løkka» lener seg inn og sier «du ser ut som du liker å male og sånn, gjør du det?»

«Ja» svarer jeg. Jeg var jo faktisk en av de flinkeste jentene i klassen til å tegne i 5. klasse. Så klart blir neste spørsmål «vis meg noen bilder da». Jeg stivner til og sier jeg ikke har telefonen min på meg. Han blir nok ikke overbevist, men med et par øl innabords

Hvem: De sannferdige Hva: Usannheter Hvorfor: Inspirasjon

tenker jeg at jeg kan komme meg unna. Dagen derpå våkner jeg med en intens skam, og går til innkjøp av pensel og maling. Sånn ble løgnen sann til slutt. Derfor: Lyv litt mer på fest. Da får du fort begynt med den hobbyen du alltid har tenkt du vil begynne med.

Mille Espeland, journalist i Universitas

Vekas åtvaring

Klissblaut effektivitet

Hvem: Studentar på farta Hva: Elsparkesykkel Hvorfor: Ingen tolmod

Det startar uskuldig. Ein Voi til butikken, eller heim frå lesesalen. Du sparar fem minutt her, ti minutt der. Livet er effektivt, kvardagen er lettvin, og innsatsen er minimal. Voi-en er alltid der. Tilgjengeleg og lojal. Men så kjem dagen. Det pøsregnar. Du kunne sjølv sagt tatt bussen, men den kjem jo aldri når den skal. Du kunne gått, men beina er bortskjemte og nektar plent. Kva gjer du? Jo, du stiller deg heroisk opp på ein Voi i styrtregnet, med livet som innsats. Du er

klissblaut, men trøystar deg med at du kom fem minutt før dei som tok bussen.

Og der ligg sanninga: Avhengnaden har teke overhand. Når klokka slår 23 og Voien stenger, står du der; rådvill, utan hjul og utan plan. Ikkje bli ein hjelpaus fotgjengar. Ruter er treig, men det stenger i alle fall ikkje klokka 23.

Beate Bjella, journalist i Universitas

Bok:

Simen koker spikersuppe

11 gode grunner til å våkne opp er en god grunn til å gå og legge seg.

11 gode grunner til å våkne opp

Forfatter: Simen Velle
Sjanger: Sakprosa
Forlag: Aschehoug
Antall sider: 195

For en drøy måned siden kom Simen Velle med boka 11 gode grunner til å våkne opp. På bokomslaget stirrer en trøttrynet ungdomspolitiker med manbun på oss. Siden utgivelsen har Velle klipt seg, blitt stortingsrepresentant og utdanningsjef i Frp, og hele medienorge har anmeldt boka. Vi er med andre ord sent ute. Men selv om Velles rolle er en annen, er ikke boka blitt passé helt ennå. Forrige uke skapte den for eksempel debatt om hvorvidt stipendet skal fjernes for ulønnsomme studenter. Dessuten, gir det ikke litt mening at en anmeldelse av akkurat denne boka kommer for sent?

Skal vi tro Velle selv er boka et «ektefølt forsøk på å skape debatt». Med noble mål om å få unge til å være skeptiske og høyløyt uenige, vil Velle få oss til å ta ansvar for demokratiet. Problemet er bare at Velle er, som den gjengse elevrådsleder, polemisk anlagt – han er best når han kan kritisere skoleledelsen fritt vilt. Da vil klassen høre på og heie ham frem, ikke for det han sier, men fordi han tar til motmæle. Pipa får en annen lyd i det han må komme med egne forslag og ideer.

Velle vil altså engasjere unge. Derfor skriver han med et muntlig og klart språk, med tydelige poenger. Han legger ikke opp til noe lesing mellom linjene. Ideene til Velle er heller aldri originale. De blir forklart litt mer inngående i boka enn de gjør på nett. Den lille ekstra innsatsen får ham til å fremstå langt mer nyansert enn før. Det vil gjøre godt for de meningsfellene og -fiendene, som kun har sett ham i debatter og på sosiale medier.

I tillegg til å være lettlest, er boka delt tematisk opp i elleve kapitler, som alle tar for seg et politikkområde hver. Hvert kapittel følger en enkel oppskrift: Først innledes det med en personlig anekdote, som så glir over i en enkel politisk analyse. Deretter ser-

verer han oss et sitat som sikkert er ment til å inspirere, og et tips til slutt.

Oppskriften lykkes stort sett ikke. Det funker best i kapittelet om helsepolitikk, som innledes med historien om da Velles far fikk Huntingtons. Den dystre anekdoten peker på hvor vanskelig det er å navigere i det norske helsevesenet, og ender i en konklusjon om at Velle er glad for at helsesystemet i Norge ikke er som det i USA. Tipset han avslutter

kapittelet med er: «Spis søndagsmiddag med familien din (hvis du kan)». Det blir rett og slett for enkelt.

Velle skriver om mye forskjellig, men kommer hverken med noe nytt eller noe godt. Hans utrettelige fokus på å skape debatt er fint, men i seg selv ikke nok til å ta vare på demokratiet. For det trengs mer dyptpløyende analyser, innovative løsninger, og gjennomarbeidet argumentasjon, enn det som presenteres i boka. Ønsket

hans om å møte oss unge i øyehøyde er velment, men øyenkontakten uteblir. Bokas forenkling av språk, form og argumentasjon fører ikke til annet enn en underverdig av unge. Han vil møte oss i øyehøyde, men skal vi tro måten han skriver på, når han oss ikke til knærne. Sånt blir det ikke demokrati av, bare spikersuppe-sakprosa.

Essahli Vik
anmeldelser@universitas.no

FOTO: ASCHEHOUG

Kulturkalender uke 44 & 45

31/10 Halloween Party m/ Safario + Venner

Trekanten er kanskje Oslos mest *uncanny* utested, men den 31. oktober er det for en gangs skyld passende, når Safario og venner inviterer til Halloween-fest. I tillegg til Safario selv spiller flere kjente artister og DJ-er, blant annet Lasse Lokøy, Mona Blanchard og T9t9t9. Selv beskriver de det som «tidenes lineup» med «gøy musikk». Snekre sammen et kostyme eller tørk støv av dine skumleste klær, og ta med deg hjemmefesten hit for å avslutte kvelden!

Hvor: Trekanten
Når: Fredag 31. oktober, kl 23-03

3/11 Den viktigste improbattelen

Nånsens, fem studenter i Prosjektledelse i kunst og kreativ næring, arrangerer neste uke Den viktigste improbattelen på Cosmopolite scene. De har invitert syv improgrupper til å konkurrere om publikums gunst. Jeg vet ikke om noe lignende har blitt arrangert i Oslo tidligere, men jeg tar dette som nok et tegn på at improbasillen har bitt seg fast. Nånsens lover en kveld med skarp humor, latterkramp og uforutsigbare øyeblikk. Overskuddet fra billettinntektene til Palestinian Medical Relief Society. Her kan man slå to fluer i en smekk – humre av intense improvisatører samtidig som man støtter en god sak.

Hvor: Cosmopolite
Når: Mandag 3. november, kl 19

9/11 Forestilling: Anna bryter

I november setter Det andre teatret opp andre runde av soloforestillingen Anna bryter, av og med skuespiller Anna Ladegaard. Stykket baserer seg på Ladegaards egen historie, og handler om hvordan hun løsrev seg fra sin alkoholisererte mor. Ladegård har fått heder for å fortelle en sår og usentimental historie om å kjempe for å få være hovedpersonen i sitt eget liv. Humor står sentralt, framfor at det tragiske i situasjonen dominerer. I november settes stykket opp tre ganger, og første forestilling er allerede neste søndag, 9. november.

Hvor: Det andre teatret
Når: 9. november kl 19

AA (Anonyme anonymikere)

I ukas Universitas er det intervjuet en anklagd *stalker* som er anonymisert, til tross for sine ønsker. Selv om Ad Notam som regel har fiktive kilder, er det mange andre som begjærer muligheten til å tale anonymt, og vi har denne uken intervjuet ekte mennesker, helt anonymt.

– Nå skjønner jeg endelig hvorfor alle gjør det, sier 21-årige «Tom» som nettopp har begynt å snuse.

Han vil være anonym siden han enda ikke har fortalt det til moren, og han er litt redd for at hun skal bli skuffet.

– Jeg vet at det er feil, men ingen er perfekte, sier «Filip» som spiser katter.

Bakeren «Kristine» har åpnet en *underground* kafé på Grünerløkka.

– Jeg vil at kafeen skal være et privat møtepunkt for

mine folk. Det hadde vært drittkjipt om Vink-jentene kom og anmeldte oss sånn at vi fikk kunder.

Til slutt klarte vi å komme i kontakt med en fra vår egen redaksjon: «Alfred», en av landets største utnytttere av anonymitet.

– Det er så fint å kunne finne på ting uten å måtte være ansvarlig, det er mye lettere enn å skrive faktiske saker.

– Det med å sparke oppover er egentlig ikke så viktig for meg. Jeg liker mye bedre å sparke nedover, eller å få ut ting som er litt flaut å si ansikt-til-ansikt, som for eksempel: *Fuck you* til romkameraten min som tisser på gulvet: ikke kult, «Edvart»!

Av Med Vennlig Hilsen

Ukas studentvin

REGENERATIV STRANDRØDVIN: Er rødvin sesongvare? Kommer an på sesongen, si! Men om ukas rødvin er en sesong er det heller sommer enn høst, da den ifølge en panelist er «Litt for sur til å sitte foran peisen å sippe på». Liter-vinen lukter som en kryssning av kirsebær og solbær, med et snev av sigarettøyk, skal vi tro nesen til en panelist. Vinen er slank og letttdrikkelig med en god dæsj syrlighet, et snev av smør i ettersmaken og

tanniner like lette som et rugsprø. «En rødvin som løfter deg opp!» erklærer en panelist, og flere fniser seg enige. Som en Tinto de verano, også kjent som «Sangria fra Wish», er nok denne vinen knall, både på grunn av sin forfriskende opplevelse, og siden vinen ellers ikke har en altfor distinkt smak. Og er du en lat miksolog så kan du bare putte en drinkparaply i vinglasset etter en time eller to i solarium.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Meinklang Farmlife Red

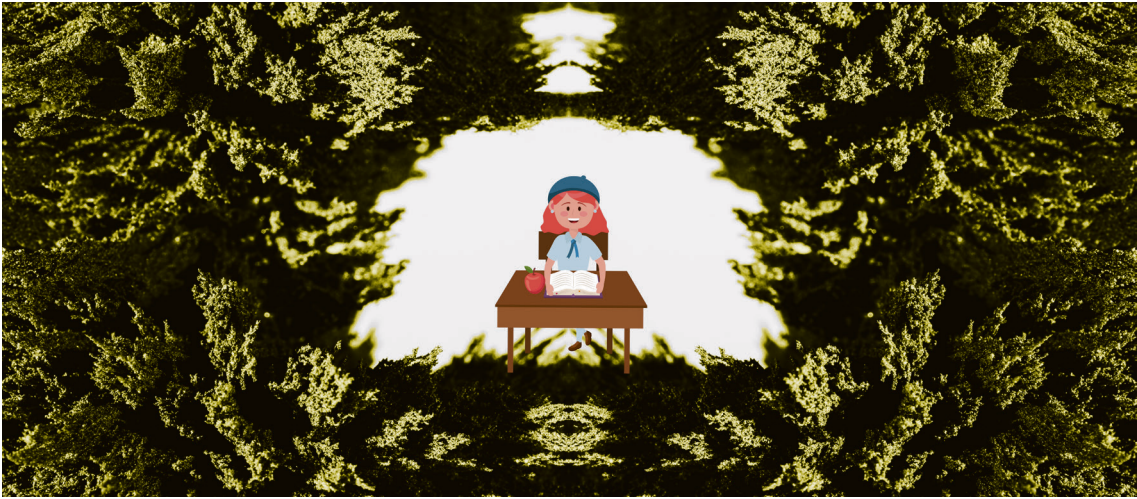
Pris: 209,90 kroner

Land: Østerrike

Alkohol: 11 prosent

Freyja Eikrem Ims, vinanmelder i Universitas

Skoleeksamen? Mer som oldtidens torturkammer

Etter KIs inntog på universitetene har administrasjonen ved UiO sett seg nødt til å endre eksamensformen i mange fag fra hjemmeeksamen til skoleeksamen. Dette betyr kanskje total undergang for de studentene som virkelig ikke utstår eksamen i skoleformat. Noen opplever så sterkt hat mot Silurveien 2 at de heller stryker på eksamen – eller stryker med – mens andre har enkelt og greit spesielle behov. Vi spør-redaksjonen ringte UiOs sentralbord for å forhøre oss om det finnes alternative løsninger til den påtvungne skoleeksamenen.

– Hei! Jeg har noen spørsmål angående eksamen, for nå endres eksamensformen i mange fag fra hjemmeeksamen til skoleeksamen, men hvordan håndterer dere dem som virkelig hater Silurveien 2?

– Hei! Eh, skoleeksamen ved Universitetet i Oslo gjennomføres ved Silurveien 2.

– Nettopp, og skoleeksamen er så inn-i-granskauen kjedelig, hadde det gått an å flytte den utendørs? For eksempel ut i skogen, rundt Sognsvann med tekno og dj-er? Da tror jeg personlig at mange hadde havnet i flytsonen og sikkert prestert bedre!

– Haha, nei, skoleeksamen må nok gjennomføres i lokalene som er tilpasset eksamen, men jeg tror du burde snakke m...

– Er ikke silur en tid for megaleng siden da dinosaurene levde? Hva

med oss som ikke studerer historie?

– Jeg vet ik..., altså alle skoleeksamener gjennomføres i samme lokale uansett studieretning.

– Noen jeg kjenner kaller Silurveien et torturkammer, og det er dårlig stemning der, kan det tilrettelegges for mindre frykt i lokalet?

– Ehm, det er alltid eksamensvakter til stede... eh...

– Hm, jeg er også veldig redd for stress, og når jeg er stresset begår jeg utallige grove grammatiske feil, tror du dere kunne installert ChatGPT på datamaskinene som brukes i eksamenslokalet?

– Ehm...

– For da kan Chat språkvaske teksten min for meg og sånn, blunkeffes...

– Det går nok ikke.

– Å. Men jeg har litt spesielle be-

hov og liker best eksamen fra badekaret, kan det ordnes?

– Mm, nei...

– Okei, men har dere tenkt på dem som muligens får allergisk reaksjon av Silurveien 2, kan de ta eksamen et annet sted, for eksempel på Café Sara?

– Heh... jeg tror ikke det nei, men du burde snakke med infosenteret på fakultetet du tilhører hvis du har spørsmål om eksamensform i et emne, hvilket fakultet er du ved?

– Eh, det er ikke så farlig, vær litt gem da, plis? La meg i det minste ta med meg mamma til Silurveien?

– Jeg kan ikke hjelpe deg, eh...

– Vil du vurdere din stilling som ærbødig ridder av Silurveien 2?

– ...Nei?

– Vi snållast!

KVISS-CORBIN

- 1. Det har vært innbrudd på Louvre, men hva ble stjelt?
- 2. Hans Majestet Kongen har utnevnt artist, komponist, tekstforfatter og teolog Bjørn Eidsvåg til kommandør, men av hvilken orden?
- 3. 238 millioner ble samlet inn til årets TV-aksjon, men hva går den til?
- 4. Hvilke to trikkelinjer stopper på Torshov?
- 5. Hva heter norsk films nyeste innslag om andre verdenskrig som går på kino i disse dager?
- 6. Hva heter regissøren bak filmene Inception, Interstellar og Oppenheimer?
- 7. Fra hvilken spillserie kommer figuren «Master Chief»?
- 8. Hva heter Call of Duty-spillet som skal utgis i november?

- 9. Hvem grunnla selskapet Tesla?
- 10. Hvilken kryptovaluta ble lansert i 2009 av en person (eller gruppe) under pseudonymet Satoshi Nakamoto?
- 11. Hvilken filosof skrev *Kritikk av den rene fornuft*?
- 12. Hva betyr begrepet «utilitarisme» i etisk teori?
- 13. Hva heter verdens eldste eksisterende demokrati (som fortsatt eksisterer som stat)?
- 14. Hvilken internasjonal avtale fra 2015 har som mål å begrense global oppvarming til under 2 grader?
- 15. Hvem fikk Nobelprisen i fysikk i 1921 for forklaringen av den fotoelektriske effekten?
- 16. Hva er navnet på den minste kjente byggesteinen i Standardmodellen som danner protoner og nøytroner?

- 17. Hvilket år er det snakk om? Dilma Rousseff blir Brasils første kvinnelige president, Hosni Mubarak går av etter revolusjonen i Egypt, Stella Mwangi vant Melodi Grand Prix, Prins William og Kate Middleton gifter seg, Osama bin Laden blir drept, Sør-Sudan blir selvstendig, Vincent og Josephine av Danmark blir født og Wenche Foss døde.
- 18. Solveig Løvseth ble nylig verdensmester i triathlon på Hawaii på en distanse som innebærer 3800 meter svømming, 180 km sykling, og 42,2 km løping. Hva heter distansen?
- 19. Jon Dahl Tomasson gikk av som Sveriges landslagstrener etter en fryktelig start på VM-kvalifisering, men hvem tar over?
- 20. U20-VM i fotball for herrer ble ferdigspilt i helgen, men hvem vant?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Smykker. 2. St. Olavs Orden. 3. Atlas-alliansen. 4. 12 og 15. 5. Blücher. 6. Christopher Nolan. 7. Halo. 8. Call of Duty Black Ops 7. 9. Elon Musk (sammen med Martin Eberhard, JB Straubel, Ian Wright og Marc Tarpenning) 10. Bitcoin. 11. Immanuel Kant. 12. At handlingsregers moralske verdi avgjøres av konsekvensene, med mål om størst mulig lykke for flest mulig. 13. Island (Alltinget etablert 930). 14. Parfatsalen. 15. Albert Einstein. 16. Kvarter. 17. 2011. 18. Ironman. 19. Graham

Rebus

HINT: CB. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Grisefest og gallamiddag» Det klarte Immunicitas, Ola og Jøgge, Jent Jentesen og Oscar Alexander Undahl